

❧ Și de le-am fi răspuns Noi prin coborârea celor cerute de ei, și am fi pogorât asupra lor Îngerii și ei i-ar fi văzut, sau de le-ar fi vorbit lor morții și le-ar fi vestit adevărul cu care tu ai venit, și dacă am fi adunat Noi dinaintea lor toate cele pe care ei le-au pretins și le-ar fi văzut în față ochilor lor, ei tot nu ar fi crezut. În afară de aceia dintre ei a căror călăuzire a voit-o Allah. Dar cei mai mulți dintre ei sunt neștiutori ai acestui fapt, și nu se îndreaptă către Allah, căutând călăuzirea Sa.

❧ Așa cum te-am încercat noi prin potrivnicia și dușmănia acestor politeiști, tot astfel i-am încercat Noi și pe profeții de dinainte de tine, și am făcut pentru fiecare dintre ei dușmani-șeitani, dintre oameni și djinni, care să se ispitească unii pe alții cu vorbe prin care să le împodobească faptele lor nelegiuite, în chip înșelător. Însă, dacă Domnul tău ar fi voit ca ei să nu facă aceasta, ei nu ar fi putut să o facă, însă Allah a voit să îi încerce. Așadar, părăsește-i cu necredința și nelegiuirea pe care au născocit-o, și nu te lăsa preocupat de ei!

❧ Și Allah a făcut aceasta pentru a înclina inimile celor care nu cred în Viața de Apoi, către cele prin care ei se ispitesc unii pe alții, pentru a le accepta și a afla plăcere în ele, continuând astfel în păcatul și nelegiuirea lor.

❧ Spune, o, tu, profetule, acestor politeiști, care îi adoră și pe alții alături de Allah: „Oare ar fi logic să caut un alt judecător între mine și voi, în afara lui Allah?” Allah este Cel care v-a trimis vouă Coranul cel limpede și cuprinzător. Însă evreii cărora Noi le-am dat Tora și creștinii cărora

le-am dat Evanghelia știu despre Coranul pogorât ție și știu că el cuprinde Adevărul, în totalitatea lui, conform indicațiilor aflate în Cărțile lor. Așadar, să nu fii tu dintre aceia care se îndoiesc de cele pe care ți le-am revelat.

❧ Coranul cuprinde adevărul absolut în cuvintele și veștile sale. Nu este nimeni care să poată schimba cuvintele lui Allah, și El este Cel care Aude cuvintele supușilor Săi [și] este Atoateștiutor al acestora. Nimic nu Îi rămâne Lui ascuns și Îi va pedepsi pe cei care purced întru preschimbarea Cuvintelor Sale.

❧ O, profetule! Și dacă tu te-ai supune celor mai mulți dintre oameni, ei te-ar abate de la religia lui Allah, căci astfel a fost instituită rânduiala lui Allah ca adevărul să fie de partea celor aflați în minoritate, și aceasta pentru că cei mai mulți dintre oameni nu urmează decât presupunerilor și bănuielilor nefondate, crezând că idolii i-ar putea apropia și mai mult de Allah. Ei nu fac decât să născocescă minciuni.

❧ O, tu, profetule! Cu adevărat Domnul tău îi cunoaște pe oamenii care se abat de la calea Lui și pe aceia care o urmează. Lui nu-i este ascuns nimic din toate acestea.

❧ O, voi, oameni! Mâncați [numai] din cele peste care s-a pomenit numele lui Allah atunci când au fost sacrificate, dacă voi credeți cu adevărat în semnele și dovezile Sale limpezi.

❧ Dintre pildele acestor versete:

1 - Obiectivul principal al credinciosului trebuie să fie urmarea adevărului, căutându-l și urmând căile pe care Allah i le-a arătat, și străduindu-se întru aceasta, căutând și încrezându-se în ajutorul lui Allah în detrimentul forțelor proprii. 2 - Coranul atribuie, cu dreptate, ignoranța și rătăcirea majorității oamenilor, în antiteză cu numărul mic al credincioșilor adevărați.

3 - Din rânduiala lui Allah, Preaînaltul, în privința creației Sale se numără și faptul că El a făcut să se ivească inamici dintre oameni și djini pentru profeții Săi și pentru cei care îi urmează, căci adevărul este făcut cunoscut atunci când este pus în opoziție față de nelegiuire.

4 - Coranul este adevărat și sincer în povestirile sale, și corect și drept în hotărârile sale. El nu depășește realitatea în povestirile menționate, și nu se abate de la dreptate și echitate în reglementările stabilite.

سُورَةُ الْأَنْعَامِ

١٤٢

الجزء الثامن

﴿١١١﴾ وَلَوْ أَنَّا نَزَّلْنَاهُ إِلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتَى وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ يَجْهَلُونَ ﴿١١٢﴾ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيْطِينًا الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١١٣﴾ وَلِتَصْغَى إِلَيْهِ أَفْئِدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَلِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُقْتَرِفُونَ ﴿١١٤﴾ أَفَغَيْرَ اللَّهِ أَبْتَغِي حَكَمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١١٥﴾ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١١٦﴾ وَإِنْ تُطِيعْ أَكْثَرُ مَنْ فِي الْأَرْضِ يَضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿١١٧﴾ إِنْ رَبُّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١١٨﴾ مِمَّا ذَكَرَ اللَّهُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿١١٩﴾

Surat Al An'am

142

Juzz 8

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِّرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ إِلَيْهِ وَإِنَّ كَثِيرًا لِّيَضِلُّونَ بِأَهْوَاءِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ ﴿١١٩﴾ وَذَرُوا ظَهْرَ الْأَثَمِ وَبَاطِنَهُ إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْأَثَمَ سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ ﴿١٢٠﴾ وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يَذْكُرْ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيْطَانَ لِيُؤْخِذَ إِلَى أُولِيَآئِهِمْ لِيُجْدِلُوَكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ﴿١٢١﴾ أَوَمَنْ كَانَ مِيتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٢﴾ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا مَجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا فِيهَا وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢٣﴾ وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّى نُؤْتَى مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ ﴿١٢٤﴾

﴿119﴾ O, voi, dreptcredincioșilor! Ce anume vă împiedică pe voi să mâncați din cele peste care s-a pomenit numele lui Allah? El doară v-a lămurit limpede care sunt lucrurile oprite, și vi se impune să vă delăsați de ele. În afară de cazul în care v-a condus către consumarea acestora nevoia disperată, întrucât necesitatea face permis ceea ce în mod normal este interzis. Mulți dintre politeiști îi vor devia de la adevăr pe cei care îi urmează, datorită poftelor și dorințelor lor, fără știință - atunci când fac permise cele pe care Domnul tău le-a interzis, precum mortăciunile și altele asemenea, sau interzic ceea ce le-a fost permis lor de către Allah, precum vițele numite "bahira", "uasila", "hami", etc. O, tu, profetule! Cu adevărat, Domnul tău îi cunoaște cel mai bine pe cei care au încălcat limitele Sale și îi va răsplăti în conformitate.

﴿120﴾ O, voi, oameni! Delăsați-vă de păcatul învederat, ca și de cel ascuns! Cu adevărat, cei care săvârșesc păcate, atât în taină, cât și în mod vădit, vor fi răsplătiți de către Allah pentru cele pe care le-au săvârșit.

﴿121﴾ O, voi, musulmanilor! Nu mâncați din cel peste care nu s-a pomenit numele lui Allah, indiferent dacă s-a pomenit numele altcuiva în afară de Allah sau nu, căci aceasta este o formă de nelegiuire, prin delăsarea de supunerea față de Allah într-o neascultare Lui! Șeitani îi vor ispiti pe aliații lor, prin inducerea unor similitudini, astfel încât ei să se certe cu voi în privința consumului mortăciunilor. O, voi, oameni! De le

veți da ascultare în privința celor între care ei stabilesc similitudini în sensul permisiunii consumului mortăciunilor, veți fi și voi, deopotrivă politeiști.

﴿122﴾ Oare acela care, datorită necredinței, ignoranței și păcatelor sale, a fost mort mai înainte ca Allah să îl călăuzească, și pe care Noi l-am readus la viață prin credință, cunoaștere și supunere, să fie asemenea cu acela care se află în întunericul necredinței, ignoranței și păcatelor, de unde nu poate ieși, drumurile fiindu-i incerte, și căile întunecate?! Așa cum Allah le-a împodobit acestor politeiști facerea de asociați Lui, consumul mortăciunilor, și dezbaterile cu argumente nelegiuite, tot astfel le-a împodobit și necredincioșilor păcatele lor, pentru a fi pedepsiți pentru ele în Ziua Judecării, cu un chin dureros.

﴿123﴾ Și asemenea celor petrecute în Mecca prin stavilele ce erau puse de politeiști pentru a opri de la calea lui Allah, tot astfel am făcut Noi ca, în fiecare cetate, mai marii lor să își folosească înșelătoria și uneltirea într-o chemare la drumul Satanei și la războirea împotriva profeților și a celor ce îi urmează. Însă înșelătoria și uneltirea nu se va întoarce decât împotriva lor înșiși, fără ca ei să-și dea seama, datorită ignoranței și a urmării poftelor și dorințelor lor. ﴿124﴾ Și dacă mai marilor necredincioșilor le-a venit un semn dintre semnele pe care Noi le-am pogorât profetului Nostru, au zis: „Noi nu vom crede până nu ni se va da ceva asemănător cu ceea ce a fost dat profeților, precum profeția și misiunea transmițerii Mesajului. Însă Allah le-a răspuns, căci El îl știe mai bine pe acela care este îndreptățit pentru mesajul Său și însărcinarea cu transmiterea lui. Iar pe acești nelegiuitori și săvârșitori de mari păcate, îi va lovi umilința și înjosirea datorită semetirii lor față de adevăr, precum și o osândă aspră pentru ceea ce au uneltit.

◆ **Dintre pildele acestor versete:** **1** - La originea lor, toate lucrurile și toate tipurile de hrană sunt permise, și dacă nu există o lege care să specifice interzicerea acestora, ele rămân permise. **2** - Cel care vorbește, în această viață lumească, fără cunoștință, sau i-a chemat pe oameni la o chestiune despre care nu știe cu siguranță dacă este adevăr sau nelegiuire, este considerat a fi păcătos. Tot astfel, cel care a emis verdicte islamice, fără a fi în măsură să o facă. **3** - Folosul pe care îl aduce un dreptcredincios nu se rezumă la el însuși, ci, dimpotrivă, se răsfrânge și asupra celorlalți oameni.

125 Celui pe care Allah voiește să îl călăuzească către calea cea dreaptă, îi deschide pieptul și îl pregătește pentru acceptarea Islamului, iar acelaia pe care voiește să îl părăsească în rătăcirea sa și să îl lase necălăuzit, îi face pieptul îngust, astfel că adevărul nu poate pătrunde în inima sa, întocmai precum nici el nu se înalță în Paradis prin nicio abilitate de-a sa. Și așa cum Allah îl pune pe cel rătăcit în această situație extrem de strâmtorată, tot astfel trimite osânda Sa asupra aceluia care nu cred în El.

126 O, tu, profetule! Această religie pe care Noi ți-am prescris-o este drumul drept, fără de niciun ocol. Noi am tâlcuit în amănunțime semnele Noastre pentru cei care au minte și pricepere pentru a le înțelege.

127 Ei vor avea o Casă în care vor fi feriți de orice rău și de orice neajuns, și aceasta este Paradisul. Iar Allah este Susținătorul și Ocrotitorul lor, ca o răsplată pentru faptele lor bune.

128 O, tu, profetule! Amintește-ți Ziua în care Allah va aduna cele două obști – a oamenilor și a djinnilor, apoi le va zice lor: „O, obște a Djinnilor! Prea mult i-ați silnicit pe oameni și i-ați rătăcit de la calea lui Allah!” Iar cei care le-au urmat din rândul oamenilor vor zice, răspunzând Domnului lor: „O, Doamne! Noi am avut folos unii de la alții, djinni s-au bucurat de supunerea oamenilor arătată față de ei, iar oamenii s-au bucurat prin satisfacerea poftelor și dorințelor lor. Dar noi am ajuns la sorocul pe care Tu ni l-ai hotărât nouă, iar acesta este Ziua Judecății!” Allah va răspunde:

„Focul este sălașul vostru și veșnic veți rămâne în el!”, în afară de o perioadă de timp prestabilită de către Allah, aflată între scoaterea lor din morminte și intrarea lor în Infern. Acesta este răstimpul pe care Allah l-a exclus din veșnicia lor în Foc. O, tu, profetule! Cu adevărat Domnul tău este Preaînțelept în hotărârile și orânduirile Sale și Atoateștiutor în privința supușilor Săi și a aceluia dintre ei care merită să fie pedepsiți.

129 Și așa cum le-am dat Noi putere șeitanilor djinnilor și i-am făcut stăpânitori peste unii oameni, tot astfel îi vom da fiecărui nelegiuit putere asupra unui alt nelegiuit pe care să îl împingă și să îl încurajeze la rău, și să îl depărteze de ceea ce e bun și să îl facă neînsemnat în ochii lui, drept răsplată pentru păcatele pe care ei le-au agonisit.

130 Și în Ziua Judecății le vom spune lor: „O, obște a djinnilor și a oamenilor! N-au venit, oare, la voi trimiși, aleși dintre voi – adică dintre oameni – care să vă vestească cele pe care Allah le-a pogorât lor și să vă prevină asupra întâlnirii cu această Zi a voastră – Ziua Judecății?” Vor zice ei: „Ba da! Astăzi noi facem mărturie împotriva noastră înșine că trimișii Tăi ne-au transmis Mesajul lor și am avut cunoștința de întâlnirea acestei Zile. Însă noi i-am tăgăduit pe profeții Tăi, precum am tăgăduit și întâlnirea acestei Zile!” Și i-a amăgit pe ei viața lumească prin amăgirile și plăcerile ei trecătoare. Și ei au făcut mărturie împotriva lor înșiși că ei au fost într-adevăr fără credință în Allah și în trimișii Săi, în viața lumească. Însă, nici această mărturisire, nici credința [lor de acum] nu le mai pot fi de niciun folos; pentru că acum este prea târziu și timpul lor a luat sfârșit.

Dintre pildele acestor versete: **1** - Rânduiala lui Allah în privința rătăcirii și a călăuzirii este aceea că acestea sunt de la El, Preaînaltul, adică El le-a creat și le-a făcut să existe, însă ele se produc ca urmare a acțiunii omului, prin alegerea acestuia, după Voia lui Allah. **2** - Favorul dat de către Allah dreptcredincioșilor este în funcție de faptele lor bune, și cu cât faptele bune sporesc, cu atât sporește și împuternicirea dată lor de către El, și invers. **3** - Stă în rânduiala lui Allah aceea de a da fiecărui nelegiuit un alt nelegiuit asemenea lui care să-i fie conducător, să îl împingă la ceea ce este rău și să îl încurajeze, făcându-l să vadă binele și adevărul ca fiind neînsemnate pentru el, și să se îndepărteze de ele.

فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصْعَدُ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢٥﴾ وَهَذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذَكَّرُونَ ﴿١٢٦﴾ لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٧﴾ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا يَمَعَشِرِ الْجِنَّ قَدْ أَتَّكَرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ وَقَالَ أُولِيَاؤُهُمْ مِنَ الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمَعَ بَعْضُنَا لِبَعْضٍ وَبَلَّغْنَا أَجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتَ لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوًى لَكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٢٨﴾ وَكَذَلِكَ نُفِي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٢٩﴾ يَمَعَشِرِ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿١٣٠﴾

ذَٰلِكَ أَن لَّمْ يَكُن رَّبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا
 غَافِلُونَ ﴿١٣١﴾ وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِّمَّا عَمِلُوا وَفَارُبُكَ
 بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٢﴾ وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ
 إِن يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا
 يَشَاءُ كَمَا أَنشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَةِ قَوْمٍ آخَرِينَ ﴿١٣٣﴾
 إِنَّ مَا تُوعَدُونَ لَآتٍ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿١٣٤﴾ قُلْ يَتَقَوْمِ
 أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ
 مَنْ تَكُونُ لَهُ وِعَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿١٣٥﴾
 وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا
 فَقَالُوا هَٰذَا لِلَّهِ بِزَعْمِهِمْ وَهَٰذَا لِشُرَكَائِنَا فَمَا كَانَ
 لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ
 يَصِلُ إِلَىٰ شُرَكَائِهِمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿١٣٦﴾ وَكَذَٰلِكَ
 زَيَّنَ لِكَثِيرٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ قَتْلَ أَوْلَادِهِمْ
 شُرَكَائِهِمْ لِيُرْدُوهُمْ وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ
 وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١٣٧﴾

﴿131﴾ Acesta este argumentul care a fost ridicat prin trimiterea profetilor către oameni și djini, pentru că nimeni nu este pedepsit pentru cele pe care le-a săvârșit, fără a îi fi trimis lui un profet mai înainte, și fără să îl fi ajuns chemarea la Allah. Noi nu am pedepsit nicio comunitate decât după ce ei au fost preveniți, și le-am trimis lor profeți.

﴿132﴾ Însă ei sunt așezați în trepte [deosebite], în funcție de faptele lor, căci nu sunt egali cel care a făcut mult rău sau nelegiuire, cu acela care a făcut mai puțin, și nici cel care a urmat [unui rău] cu cel pe care l-a urmat; tot astfel cum nu sunt egale nici răsplățile celor care plinesc fapte bune. Iar Domnului tău nu-I este necunoscut ceea ce ei fac, ci El îi privește și nimic nu îi rămâne ascuns, și îi va răsplăti pentru faptele lor.

﴿133﴾ O, tu, profetule! Domnul tău Își este Suficient Sieși și El nu are nevoie de nimeni și de nimic de la supușii Săi. El nu are nevoie de ei și nici de adorarea lor, și nu este afectat în niciun fel de necredința lor. Și cu toate că nu este în nicio nevoie de ei, El pogoară Îndurarea Sa asupra lor. O, voi, cei nelegiuți! Dacă El ar voi, v-ar putea face pe voi să pieriți, trimițându-vă pedeapsa Sa. Apoi, ar lăsa în urma voastră pe cei pe care El ar voi, dintre cei care cred în Allah și i se supun Lui, tot așa cum v-a creat pe voi din urmașii unui alt neam care s-a petrecut mai înainte.

﴿134﴾ Cu adevărat, cele care vă sunt făgăduite vouă, precum învierea, adunarea în Ziua de Apoi, judecarea și pedeapsa, vor veni fără nicio îndoială, iar voi nu veți putea scăpa de Domnul vostru, căci El vă va pedepsi cu pedeapsa Sa. ﴿135﴾ O, tu,

profetule! Spune: „O, neam al meu! Rămâneți voi pe drumul vostru și în necredința și rățacirea voastră, după cum doriți. Cu adevărat eu am ridicat o dovadă împotriva voastră prin transmiterea clară a Mesajului. Eu nu sunt afectat de necredința și rățacirea voastră, ci voi rămâne ferm pe calea adevărului pe care eu mă aflu. Și veți afla voi cine va avea izbândă în viața lumească și cine moștenește pământul, precum și a cui este Casa de Apoi.” Cu adevărat, politeiștii nu vor izbândi nici în această viață și nici în Viața de Apoi, ci destinația lor este pierzania, chiar și dacă ei s-au bucurat de unele dintre binecuvântările acestei vieți. ﴿136﴾ Cei care îi făceau asociați lui Allah au inventat și au inițiat practici inexistente [și fără nici un folos] prin aceea ca ei l-au hotărât lui o parte din recoltele și vitele pe care El le-a creat și au susținut [în mod mincinos] că acestea sunt pentru Allah, și o alta parte au destinat-o idolilor și asociaților lor. Dar, ceea ce a fost pentru asociații lor, nu a ajunge la cei pe care Allah i-a desemnat [legiferat] să li se dăruiască [pe calea lui Allah], precum cei săraci și nevoiași; pe când ceea ce a fost pentru Allah a ajuns la asociații lor precum idolii, cheltuindu-se în interesul acestora. Și ce rea judecata, și ce rea împărțire au făcut! ﴿137﴾ Și așa cum i-au ademenit șeitani pe politeiști întru această judecată nedreaptă, tot astfel i-au ademenit asociații lor dintre șeitani pe mulți dintre idolatri să-și ucidă copiii de teama sărăciei, pentru a-i face pe ei pierduți prin săvârșirea crimei care a fost în mod absolut interzisă [și oprită] de către Allah, de a ucide un om pe nedrept. Și pentru că să le amestece și răvășească lor religia lor până într-acolo încât nu mai știu ei ce este permis și ce este interzis. Și de-ar fi voit Allah, n-ar fi făcut ei aceasta. O, tu, profetule! Deci lasă-i pe acești politeiști laolaltă cu ceea ce nascocesc dintre minciuni în privința lui Allah! Aceasta nu va aduce niciun rău asupra ta și lasă-te tu în Voia lui Allah.

✿ **Dintre pildele acestor versete:** 1 - Diferențierea nivelurilor oamenilor întru comiterea păcatelor, precum și a supunerii față de Allah, impune diferențierea rangurilor pedepselor și recompenselor. 2 - Allah i-a defăimat pe politeiști prin atribuirea acestora a șapte caracteristici: pierzania, prostia, lipsa de cunoștințe, interzicerea celor cu care Allah i-a dăruit, calomnierea lui Allah, rățacirea și lipsa călăuzirii. Aceste șapte chestiuni sunt, fiecare în parte, un motiv suficient pentru a le aduce umilinta. 3 - Urmarea șeitanelor atrage alterarea naturii înăscute a omului, până într-acolo încât ajunge să îi înfrumusețeze și să îi facă plăcut ceea ce este urât și rău, asemenea uciderii pruncilor și a asemănării idolilor lor cu Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul.

138 Și au zis politeiștii: „Acestea sunt vite și recolte oprite”, și că nu vor mânca din ele decât aceia care sunt de acord cu afirmațiile și calomniile lor, dintre cei care slujesc idolilor, sau dintre alții. “Și acestea, precum «bahira» și «sa’iba» și «hami», sunt vitele ale căror spinări au fost oprite; ele nu pot fi încălecate și nici nu se poate încărca nimic în spinările lor. Și peste aceste vite nu se rostește numele lui Allah când sunt sacrificate.” Iar ei le sacrifică în numele idolilor lor. Ei au născocit toate aceste minciuni despre Allah și le-au pus pe seama Lui! Și Allah îi va răsplăti pe ei pentru ceea ce ei au născocit despre El, pedepsindu-i!

139 Și au mai spus ei: „Puii aflați în pântecul acestor bahire și sa’ibe, dacă s-au născut vii, sunt permiși numai bărbaților noștri și sunt opriți soațelor noastre! Iar dacă puii aflați în pântecul acestora se nasc morți, atât bărbații, cât și femeile sunt părtași în privința lor.” Însă Allah Preaînaltul îi va răsplăti cu cele pe care le merită pentru aceste vorbe ale lor, căci El este Înțelept în legiuirea și orânduirea creației Sale, și Atoateștiutor în privința acestora.

140 Au fost pierduți aceia care și-au ucis copiii, din neghiobie și neștiință, și care au oprit vițele pe care li le-a dat Allah pentru trăi, atribuindu-i Lui aceste reglementări în mod mincinos! Ei sunt în rătăcire și nu au fost bine călăuziți. Ei s-au depărtat de calea cea dreaptă și nu au fost ei călăuziți către aceasta.

141 Allah este Cel care a creat grădini întinse pe suprafața pământului, fără spalieri, și ridicate deasupra solului, pe spalieri. Și El este Cel care a creat curmalii și culturile ale căror roade au forme și gusturi felurite. El este Cel care a creat măslinii și rodiile, cu frunze asemănătoare și gusturi deosebite. O, voi, oameni! Mâncați din roadele lor, și dați din ele dania obligatorie în ziua culesului și nu depășiți limitele puse de Legea islamică în privința mâncării și a cheltuirii, căci Allah nu îi iubește pe cei care încalcă granițele Sale, ci, dimpotrivă, ei au câștigat neplăcerea Sa. Cel care le-a creat pe toate acestea este Cel care le-a făcut permise supușilor Săi, iar politeiști nu au niciun drept întru a le interzice.

142 El este Cel care v-a creat vouă printre vite unele pentru purtat poveri, asemenea cămilelor mari, și altele care nu sunt potrivite pentru aceasta, precum cămilele mici și ovinele. O, voi, oameni, mâncați din cele cu care Allah v-a dăruit și le-a făcut permise pentru voi și nu urmați pașii lui Șeitan, făcând permis ceea ce a interzis Allah și interzicând ceea ce El a permis, așa cum fac politeiștii. O, voi, oameni! Cu adevărat, Satana vă este vouă un dușman învederat, de vreme ce el dorește ca voi să arătați nesupunere față de Allah prin aceasta!

◆ Dintre pildele acestor versete:

- 1 - Urmarea poftelor și a dorințelor este motivul pentru interzicerea celor care au fost permise de către Allah și facerea permisă a celor care au fost interzise de către El.
- 2 - Impunerea plății Daniei obligatorii [Zakat] pentru recolte în momentul culegerii lor, cu permisiunea de a mânca din acestea înainte de a scoate cota destinată Daniei, iar ceea ce a fost consumat pentru hrană nu este socotit.
- 3 - Îndestularea cu cele cu care oamenii sunt binecuvântați de către Allah, fără a face risipă și a încălca limitele rezonabile ale consumului de hrană și cheltuirii.

وَقَالُوا هَذِهِ أَنْعَمُ وَحَرِّتْ حِجْرًا لَا يَطْعَمُهَا إِلَّا مَنْ نَشَاءُ
بِزَعْمِهِمْ وَأَنْعَمُ حَرِّمَتْ طُهُورُهَا وَأَنْعَمُ لَا يَذْكُرُونَ
أَسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءٌ عَلَيْهِ سَيَجْزِيهِمْ بِمَا كَانُوا
يَفْتَرُونَ ﴿١٣٨﴾ وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَمِ خَالِصَةٌ
لِّذِكْرِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلَى أَزْوَاجِنَا وَإِنْ يَكُن مِّتَةً
فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ سَيَجْزِيهِمْ وَصْفُهُمْ إِنَّهُ وَحْكِيمٌ
عَلِيمٌ ﴿١٣٩﴾ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ
عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا
وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٤٠﴾ * وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ جَنَّاتٍ
مَّعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا
أُكْلُهُ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَانَ مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ
كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَآتُوا حَقَّهُ وَیَوْمَ حَصَادِهِ
وَلَا تَسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٤١﴾ وَمَنْ الْأَنْعَمِ
حَمُولَةٌ وَفَرَشْنَا لَكُمْ أُمَامًا رَزَقَكُمْ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعُوا
خُطَوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿١٤٢﴾

ثَمَنِيَّةَ أَزْوَاجٍ مِّنَ الضَّأْنِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعَزِ اثْنَيْنِ
 قُلْ ءَالَذَّكَّرَيْنِ حَرَّمَ أَمِ الْأُنثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ
 أَرْحَامُ الْأُنثَيَيْنِ نَبِّئُونِي بِعِلْمٍ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٤٣﴾
 وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ قُلْ ءَالذَّكَّرَيْنِ
 حَرَّمَ أَمِ الْأُنثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثَيَيْنِ
 أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّيْكُمُ اللَّهُ بِهِذَا فَمَنْ
 أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا لِّيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ
 عِلْمٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٤﴾ قُلْ لَا أَجِدُ
 فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ
 مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَّسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خَنزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ
 فِسْقًا أُهْلًا لِّغَيْرِ اللَّهِ بِهِ ؕ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ
 فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٤٥﴾ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا
 كُلَّ ذِي ظُفْرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ
 شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوِ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ
 بِعَظْمٍ ذَلِكَ جَزَيْنَهُمْ بِبَغْيِهِمْ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿١٤٦﴾

143 El v-a creat vouă opt soiuri: două ovine în pereche – un mascul și o femelă, și două caprine în pereche – un mascul și o femelă. O, tu, profetule! Spune-le politeiștilor: „Oare i-a interzis Allah pe cei doi masculi dintre ei datorită genului lor?” Și dacă vor spune: „Da.” Spune-le lor: „Și de ce atunci interziceți voi femelele?” Sau oare au fost interzise și femelele datorită genului lor?” Și dacă vor răspunde: „Da.” Spune-le lor: „Și atunci voi de ce îi interziceți pe cei doi masculi? Sau oare au fost interzise toate cele pe care le-a cuprins pânțele celor două femele?” Și dacă vor spune: „Da.” Atunci spune-le lor: „De ce separați voi între cele cuprinse în pânțele, prin interzicerea masculilor lor uneori, și interzicerea femelelor lor alteori? Spuneți-mi, o, voi, politeiștilor! Pe ce indici din știința cea adevărată vă bazați voi, dacă voi aveți dreptate cu adevărat, atunci când pretindeți că aceste interziceri sunt de la Allah?”

144 Iar restul celorlalte opt soiuri sunt: două cămile pereche și două bovine pereche. O, tu, profetule! Spune-le politeiștilor: „[Oare] Allah a interzis acestea datorita masculinității lor, sau a feminității lor sau datorită faptului că ele au fost cuprinse de pânțele [lor]. Sau voi pretindeți, - o, politeiștilor! - cumva, că ați fost martori atunci când Allah v-a poruncit interzicerea celor pe care voi le-ați oprit dintre aceste vite?!” Și nu este nimeni mai nelegiuit, și nici mai răufăcător decât acela care născoceste minciuni și pune pe seama lui Allah interzicerea a ceea ce [de fapt] El nu a interzis, pentru a-i rătăci pe oameni de la calea

cea dreaptă și fără a avea o bază pe care să se sprijine [în afirmațiile lor]. Allah nu-i călăuzește pe cei care au fost nelegiuți prin susținerile lor mincinoase împotriva lui Allah!

145 O, tu, profetule! Spune: „În ceea ce mi-a fost revelat mie, nu găsesc nimic care să fie oprit de la a fi mâncat, decât ceea ce a murit fără a fi sacrificat conform reglementărilor islamice, sângele care s-a scurs, carnea de porc – întrucât aceasta este o murdărie și este oprită-sau ceea ce a fost sacrificat, rostindu-se asupra lui numele altcuiva în afară de Allah, precum cele sacrificate de către politeiști pentru idolii lor.” Iar dacă cineva a fost constrâns într-o situație limită să mănânce din aceste alimente interzise, datorită foamei acerbe, fără a căuta în acestea plăcere și poftă, și fără a depăși limita strictă și absolut necesară, cu adevărat, Domnul tău - o, tu, profetule! - este Iertător, Îndurător. Așa cum Allah a menționat cele ce au fost oprite națiunii musulmane, tot astfel a menționat și cele care au fost interzise evreilor, pentru a proba faptul că interdicția aplicată de politeiști unor anumite vite nu are nicio bază în cele revelate de Allah, ci, dimpotrivă, ei urmează doară cele pe care le născocesc lor Satana, și a spus:

146 Noi le-am oprit evreilor pe toate cele ale căror copite nu sunt despicate, precum cămilele și struții și le-am oprit Noi lor grăsimile bovinelor și ovinelor, în afară de ceea ce poartă pe spatele lor sau se află în măruntaiele lor sau se amestecă între oase, precum măduva oaselor sau grăsimea cozii. Astfel i-am pedepsit Noi pentru fărâdelegea lor prin interzicerea acestora și, cu adevărat, toate pe care Noi le spunem sunt adevărate.

🌸 Dintre pildele acestor versete:

1 - În aceste versete se află o dovadă a acceptării dezbaterilor privind aspecte științifice și confirmarea celor spuse cu probe și date concrete. 2 - Modalitatea corectă de cunoaștere a ceea ce este permis sau interzis este revelația și cele deduse din aceasta. 3 - Este o nelegiuire învederata aceea de da verdicte în privința religiei de către cel care nu este convins de faptul că el emite judecăți corecte, care Îl mulțumesc pe Allah.

4 - O formă de Îndurare a lui Allah asupra robilor Săi este și aceea că El le-a permis acestora ca, în situații de strictă necesitate, să consume din alimentele interzise în mod normal.

147 O, tu, profetule! Iar dacă ei te învinuiesc de minciună și nu cred în cele cu care tu ai venit de la Domnul tău, atunci spune-le lor, încurajându-i: „Domnul vostru este cu nemărginită îndurare, și din Îndurarea Sa asupra voastră este și păsuirea pe care v-o oferă și faptul că El nu grăbește pedeapsa voastră.” Și spune-le lor, avertizându-i: “Însă pedeapsa Sa nu va putea fi respinsă și nu se va putea întoarce de la neamul celor ce comit păcate și nelegiuiri”. **148** Politeiștii vor spune, aducând ca argument al corectitudinii politeismului lor, Voia lui Allah și Puterea sa: „De ar fi voit Allah, ca noi și părinții noștri să nu-I facem asociați, noi nu I-am fi făcut asociați. Și dacă ar fi voit Allah ca, nici noi, și nici părinții noștri să nu ne oprim cele pe care ni le-am oprit, noi nu ni le-am fi am oprit și interzis.” Tot astfel, folosind aceleași argumente nefondate, i-au învinuit și cei de dinaintea lor de minciună pe profeți lor, spunând: „Dacă Allah ar fi vrut ca noi să nu îi tăgăduim, noi nu i-am fi tăgăduit [și nu am fi mințit în privința lor].” Și ei au persistat în aceste minciuni până ce au gustat pedeapsa Noastră pe care am pogorât-o asupra lor. O, tu, profetule! Spune acestor politeiști: „Oare aveți voi vreo dovadă că Allah a acceptat politeismul vostru, precum și faptul că voi faceți permis ceea ce El a oprit, și opriți ceea ce El a permis?! Faptul că voi dați curs acestora nu este o dovadă a faptului că El le acceptă și este Mulțumit de voi. Astfel, voi nu urmați decât bănuiele, iar bănuielele nu țin loc adevărului în niciun fel, și voi nu faceți altceva decât să mințiți!” **149** O, tu, profetule! Spune-le acestor politeiști: „Dacă voi nu aveți alte argumente în afară de aceste presupuneri, cu adevărat, numai la Allah se află dovada convingătoare care anulează toate aceste pretexte oferite de voi! Și prin aceasta sunt invalidate toate îndoielile de care voi vă legați! Iar dacă Allah ar fi voit călăuzirea voastră, a tuturor, către adevăr, v-ar fi călăuzit pe voi toți, o, voi, politeiștilor.” **150** O, tu, profetule! Spune-le acestor politeiști care interzic ceea ce Allah a făcut permis și pretind că Allah este Cel care le-a interzis: „Aduceți-i pe martorii voștri care pot întări, mărturisind că Allah a oprit aceste lucruri pe care voi vi le opriți!” Iar dacă ei fac mărturie într-o necunoaștere, în ignoranță, că Allah a oprit acestea, să nu crezi în mărturia lor, o, tu, profetule! Căci aceasta este o mărturie mincinoasă! Și să nu urmezi iluziilor acelor care sunt conduși de pofta și dorințele lor. Căci ei au socotit semnele noastre mincinoase, atunci când au interzis cele pe care Allah le lăsase permise pentru ei. Și nu îi urma nici pe cei care nu cred în Ziua de Apoi și îi fac Domnului lor asociați, pe care îi consideră egali Lui. Și oare cum ar putea fi urmați cei care au o astfel de atitudine față de Domnul lor?! **151** O, tu, profetule! Spune-le oamenilor: „Veniți să vă spun ceea ce Domnul vostru v-a oprit cu adevărat: El v-a oprit să îi faceți ca asociați Lui ceva din creațiile Sale; să fiți răi și neascultători cu părinții, ci, dimpotrivă, voi trebuie să vă purtați cu aceștia cu bunăvoință. De asemenea El v-a oprit să îi omorâți pe copiii voștri de teama sărăciei, așa cum făceau ignoranții, căci Noi vă vom da cele de trăi atât vouă cât și lor. El v-a oprit vouă apropierea de nelegiuirile rușinoase, atât cele care se văd, cât și cele care sunt ascunse; precum și uciderea unui suflet pe care Allah l-a oprit, decât dacă ați făcut aceasta pe drept, în urma judecății, asemenea celor care au comis adulter după căsătorie sau apostazia și renunțarea la islam. Acestea vi le-a poruncit [Allah] vouă, poate că voi veți înțelege prescripțiile și restricțiile Sale!

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ **147** سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ كَذَبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّى ذَاقُوا بَأْسَنَا قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ **148** قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ فَلَوْ شَاءَ لَهَدَيْكُمْ أَجْمَعِينَ **149** قُلْ هَلْ هُمْ شُهَدَاءُكُمْ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا إِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدُ مَعَهُمْ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ **150** قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ مَحْنُ نَزَرُكُمْ وَيَأْسُهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنٌ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَلِكَُمْ وَصَّكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ **151**

Dintre pildele acestor versete: 1 - Avertizarea cu privire la comiterea fărădelegilor care atrag pedeapsa lui Allah, întrucât pedeapsa Sa nu va mai putea fi îndepărtată de la neamul de nelegiuitori, dacă El nu va voi.

2 - Invocarea destinului și a predestinării ca pretext pentru comiterea fărădelegilor după ce Allah Preaînaltul a dat fiecărui om capacitatea și puterea voluntară pentru a fi în măsură să dea curs celor care i s-au impus lui, este o nedreptate, nelegiuire vădită și o formă de persistare îndărătnică în înverșunare și încăpățănare.

3 - Versetele indică faptul că urmarea de către un om a celor care i-au fost impuse de către Allah, este în funcție de capacitatea lui de înțelegere. **4** - Interzicerea apropierei de fărădelegi este mai puternică decât interzicerea comiterii acestora, căci aceasta presupune interzicerea a ceea ce precede nelegiuirea și a căilor care duc către ea.

وَلَا تَقْرُبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ
وَأَوْفُوا بِالْكَيْلِ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا
وُسْعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَبِعَهْدِ
اللَّهِ أَوْفُوا ذَٰلِكُمْ وَصَّيْكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٢﴾
وَأَن هَٰذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ
فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَٰلِكُمْ وَصَّيْكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ
تَتَّقُونَ ﴿١٥٣﴾ ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي
أَحْسَنَ وَتَقْصِيلاً لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ بِلِقَاءِ
رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٤﴾ وَهَٰذَا كِتَابٌ أَنزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ
وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٥٥﴾ أَن تَقُولُوا إِنَّمَا أُنزِلَ الْكِتَابُ
عَلَى طَائِفَتَيْنِ مِن قَبْلِنَا وَإِن كُنَّا عَن دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ
﴿١٥٦﴾ أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أُنزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا أَهْدَىٰ
مِنْهُمْ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ
فَمَن أَظْلَمُ مِمَّن كَذَبَ بَيَّاتِ اللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا سَنَجَرِي الَّذِينَ
يَصْدِفُونَ عَنَّا إِلَيْنَا سَوْءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُصَدِّفُونَ ﴿١٥٧﴾

﴿152﴾ V-a fost interzis vouă să vă apropiați de averea orfanului, acesta fiind cel care a rămas fără tată înainte de a ajunge la vârsta maturității, în afară de modalitatea în care se află un beneficiu și o sporire a averii sale, până ce el a ajuns adult și a dobândit înțelepciunea. Vi s-a interzis vouă și să înșelați la măsurare și cântărire, ci, dimpotrivă, vi se impune vouă să fiți dreți în cele pe care le luați, precum și în cele pe care le oferiți spre vânzare și cumpărare. Noi nu impunem unui suflet decât atât cât el poate. Iar pentru surplusul său deficitul care nu poate fi prevenit la cântărire sau în altă privință, el nu va fi pedepsit. Allah v-a interzis să spuneți voi altceva decât ceea ce este bun, atât în veștile voastre, cât și în mărturiile voastre, fără a favoriza vreun prieten sau vreo rudă apropiată. V-a oprit vouă, de asemenea, să încălcați legământul față de Allah, dacă v-ați legat față de El sau v-ați legat jurând pe Allah. Ci, dimpotrivă, vi se impune vouă respectarea acestora!" Acestea sunt cele pe care Allah vi le-a poruncit limpede. Poate că voi vă veți aduce aminte de răsplata și consecințele faptelor voastre.

﴿153﴾ „V-a fost oprit vouă să urmați căile și drumurile rătăcirii, ci, dimpotrivă, vi se impune să urmați drumul cel drept al lui Allah, fără de nicio deviere. Iar drumurile rătăcirii duc la dezbinare și vă abat de la drumul adevărului. Această urmare a drumului cel drept v-a fost poruncită de către Allah; poate că voi veți fi cu frică și vă veți feri de pedeapsa Lui, prin împlinirea poruncilor Sale și depărtarea de restricțiile Sale!

﴿154﴾ Apoi, după vestirea celor de până acum, [îți] amintim că Noi i-am dat lui Moise Tora, împlinind binecuvântarea, ca o răsplată pentru buna cuviință și smerenia faptelor sale, și o înfățișare [amănunțită] a tuturor lucrurilor de care ar avea nevoie în religie, drept călăuză către adevăr și îndurare. Poate că ei vor crede în întâlnirea cu Domnul lor în Ziua Învierii și se vor pregăti pentru aceasta prin plinirea de fapte bune!

﴿155﴾ Iar acest Coran este o Carte pogorâtă, binecuvântată datorită beneficiilor religioase, dar și laice, pe care le cuprinde. Așadar, urmați cele pogorâte și feriți-vă de a le încălca! Poate că vi se va arăta îndurare!

﴿156﴾ Pentru ca voi, o, politeiștilor arabi, să nu spuneți: „Allah a pogorât Tora și Evanghelia evreilor și creștinilor înaintea noastră, și nouă nu ne-a fost revelată nicio Carte. Și noi nu cunoaștem citirea cărților lor, pentru că sunt scrise în limba lor, și nu în limba noastră.”

﴿157﴾ Sau să spuneți: „Dacă ne-ar fi fost trimisă nouă o Carte, așa cum le-a fost trimisă evreilor și creștinilor, noi am fi fost, neîndoielnic, mai fermi în religia noastră decât ei! Și iată că, de la Domnul vostru, v-a venit o Carte pogorâtă profetului Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în limba voastră; iar aceasta vă este vouă dovadă limpede, călăuzire către adevăr și o îndurare pentru voi toți. Așadar, voi nu mai invocați scuze deșarte și pretexte false, căci nimeni nu este mai nelegiuit decât acela care ia versetele lui Allah drept minciuni și se abate de la ele! Însă Noi îi vom răsplăti pe cei care se îndepărtează de la versetele Noastre printr-o grea pedeapsă, cu intrarea în Foc, ca răsplată pentru abaterea lor și a faptului că ei îi abat și pe alții de la ele.

🌸 Dintre pildele acestor versete:

1 - Nu este permisă folosirea averilor orfanilor, decât în sensul intereselor și beneficiilor lor, și averea acestuia nu îi este încredințată decât după ce el ajunge la maturitate. 2 - Căile rătăcirii sunt multiple, în vreme ce calea lui Allah este una singură și ea este cea care conduce către mântuirea de pedeapsă. 3 - Urmarea acestei Cărți, atât în sensul cunoașterii, cât și al împlinirii prescripțiilor sale, reprezintă unul dintre cei mai măreți factori întru obținerea Îndurării lui Allah.

158 Cei mincinoși nu așteaptă altceva decât să vina la ei îngerul morții și ajutoarele sale pentru a le lua sufletele sau să vină Domnul tău în Ziua cea Hotărâtoare pentru a judeca între ei, sau să le vină unele semne ale Ceasului de Apoi de la Allah. În ziua când vor veni unele semne de la Domnul tău, precum răsărirea soarelui de la apus, necredinciosului nu-i va mai fi de niciun folos credința sa, dacă el nu a crezut mai înainte, iar dreptcredinciosului nu-i va mai fi de niciun folos faptele sale, dacă el nu a săvârșit ceea ce este bun mai înainte. Spune, o, profetule, acestor politeiști mincinoși: „Așteptați voi unul dintre aceste lucruri!” Și noi [le] așteptăm!” **159** O, tu, profetule! Tu nu ești răspunzător cu nimic pentru evreii și creștinii care și-au fărâmițat religia lor în secte, luând de bune unele aspecte ale acesteia și delăsându-se de altele. Tu ești absolvit de vina lor și nu ești vinovat de rătăcirea lor. Ție nu ți se impune decât avertizarea lor, și soarta lor depinde numai de Allah. Și apoi, în Ziua Judecății, El le va vesti cele pe care le-au plinit în viața lumească și îi va răsplăti pentru ele. **160** Acela dintre dreptcredincioși care va veni în Ziua Judecății cu o faptă bună, Allah i-o va înmulți lui cu zece asemenea ei, iar acela care va veni cu o faptă rea nu va fi răsplătit decât cu o faptă pe măsura greutății și gravității ei și cu nimic mai mult decât aceasta. Iar în Ziua Învierii lor nu li se va face nicio nedreptate, și nu le va fi scăzută recompensa pentru faptele lor bune, și nici nu le va fi sporită pedeapsa pentru faptele lor rele!

161 O, tu, profetule! Spune-le acestor politeiști mincinoși: „Într-adevăr, Domnul meu m-a

călăuzit pe un drum Drept, iar acesta este drumul religiei care îndeamnă la ceea ce este benefic, atât pentru această viață, cât și pentru Viața de Apoi. Aceasta este religia lui Avraam cel drept într-o credință, care nu a fost printre cei care l-au făcut asociați lui Allah!” **162** O, tu, profetule! Spune: „Într-adevăr, Rugăciunea mea și sacrificiul meu, toate sunt pentru Allah și în numele lui Allah, și al nimănui altcuiva. Și viața mea și moartea mea, toate îi aparțin lui Allah, Unicul, Stăpânul a tot ceea ce există, și nimeni altcineva în afara Lui nu are vreo parte din acestea!”

163 Și El, Preaslăvitul, nu are niciun asociat, și nu există altă divinitate demnă de a fi adorată în afară de El! Iar acesta este monoteismul pur, total opus politeismului, și care mi-a fost poruncit de către Allah și eu sunt primul musulman din această comunitate!” **164** O, tu, profetule! Spune-le acestor politeiști: „Oare să caut eu un alt Domn în afară de Allah, când El, Preaslăvitul și Preaînaltul este Stăpân peste toate, El este Domnul celor pe care voi îi adorați în afară de El? Și fiecare suflet nu va fi judecat decât pentru faptele sale. Și niciun nevinovat nu va purta povară păcatelor altuia!” Apoi la Domnul vostru, Unicul, este întoarcerea în Ziua Învierii și El vă va vesti despre cele asupra cărora în viața lumească ați fost cu păreri diferite referitor la religie.

165 Allah este Cel care v-a făcut pe voi urmași ai celor de mai înainte de voi, pentru a veghea asupra perpetuării vieții și a dezvoltării acesteia pe pământ. Și v-a ridicat pe unii dintre voi deasupra altora, în trepte, atât din punctul de vedere al creării voastre, cât și al oferirii mijloacelor necesare traiului, precum și din alte puncte de vedere, pentru a vă încerca într-o ceea ce v-a dat. O, tu, profetule! Cu adevărat Domnul tău este repede la pedeapsă, și tot ce vine este aproape, însă El este Iertător și Îndurător cu cei care s-au căit dintre supușii Săi.

◆ **Dintre pildele acestor versete:** **1** - Religia cheamă la uniune și coaliție și respinge scindarea și disensiunile. **2** - O expresie a perfecțiunii Dreptății lui Allah, a Harului și Bunăvoinței Sale este și aceea că El pedepsește fapta rea, cu o răsplătită pe măsura sa, iar fapta bună o răsplătește cu, cel puțin, zece fapte asemenea ei. **3** - Religia cea dreaptă și adevărată presupune subordonarea tuturor faptelor și a intereselor robului față de Allah Preaslăvitul și Preaînaltul, căci numai către El, Unicul, credinciosul se îndreaptă în rugăciunea sa, actele de adorare, ritualurile sale, a sacrificiilor aduse, și prin toate modalitățile de apropiere față de Allah și prin toate faptele cărora le-a dat curs de-a lungul vieții sale, precum și prin cele pe care le-a lăsat ca moștenire [și le-a dispus în mod testamentar pentru a fi înfăptuite] după moartea sa.

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ ءَامَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا قُلِ انْتَضَرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ **١٥٨** إِنَّ الَّذِينَ فَرَقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا لَسْتُ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ **١٥٩** مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَثْمَالِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا أَثْمَالُهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ **١٦٠** قُلْ إِنِّي هَدَيْتُ رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قِيَمًا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ **١٦١** قُلْ إِنْ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ **١٦٢** لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ **١٦٣** قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغَى رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى ثُمَّ إِلَى رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ **١٦٤** وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ **١٦٥**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْمَصِّ ١ كَتَبَ أَنْزَلَ إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِّنْهُ
 لَتُنذِرَ بِهِ ٢ وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ٣ أَتَبْعُوا مَا أَنْزَلَ إِلَيْكُمْ
 مِّن رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مَن دُونِهِ ٤ أُولَٰئِكَ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ
 ٥ وَكَمْ مِّن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا فَجَاءَهَا بَأْسُنَا بَيِّنًا أَوْ هُمْ
 قَائِلُونَ ٦ فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا إِلَّا أَن قَالُوا
 إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ٧ فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ
 الْمُرْسَلِينَ ٨ فَلَنَقْصُرَ عَلَيْهِمْ بِعِلْمٍ وَمَا كُنَّا غَٰيِبِينَ ٩
 وَالْوَزْنَ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ فَمَن ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ١٠ وَقُولَٰتِكَ هُمُ
 الْمُفْلِحُونَ ١١ وَمَن خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ١٢ وَقُولَٰتِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا
 أَنفُسَهُمْ يَمَآكَا نُؤَيِّدُ بَنِي إِسْرَٰءِيلَ نَاطِلُ مَوْتٍ ١٣ وَلَقَدْ مَكَّكُم
 فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُم فِيهَا مَعَاشٍ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ
 ١٤ وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ
 اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُن مِّن السَّٰجِدِينَ ١٥

☆ Dintre obiectivele acestui capitol

Evidențierea rânduiei lui Allah în privința conflictului permanent dintre credință și necredință, și a consecințelor acestuia, prin prezentarea povestirilor despre profeți și popoarele acestora.

☆ Interpretarea sensurilor -Tafsir:

① Alif, Mim, Sad. Explicații referitoare la aceste litere au fost oferite anterior la începutul Surat Al-Baqara

② O, tu, profetule! Coranul este o Carte care ți-a fost revelată ție de către Allah-așadar să nu fie în inima ta nicio neliniște din pricina lui, și nici îndoială! El ți l-a pogorât ție pentru ca tu să previi prin el, pentru a instaura o dovadă prin intermediul lui și pentru a fi un îndemn și o reamintire pentru dreptcredincioși, căci ei sunt cei care beneficiază de îndemnul său. ③ O, voi, oameni! Urmați Cartea ce vi s-a trimis de la Domnul vostru și nu urmați capriciile celor care îi iau ca și aliați pe diavoli sau pe rabinii cei mișei, părăsind cele ce v-au fost pogorâte vouă, datorită celor spre care îi trag poftele și dorințele lor! Dar voi numai puțin vă aduceți aminte. Dacă v-ați aduce aminte, voi nu ați mai urma nimic altceva în locul adevărului, și ați fi urmat cele cu care a venit profetul vostru și le-ați fi plinit, delăsându-vă de toate celelalte.

④ Multe cetăți am nimicit Noi prin pedeapsa noastră atunci când s-au înverșunat să persiste în necredință și rățacirea lor. Și pedeapsa Noastră i-a

lovit pe când ei dormeau, în timpul nopții, sau la vremea prânzului. Și astfel ei nu au putut să se apere, și nici idolii lor nu au putut face acest lucru. ⑤ Iar după abaterea pedepsei asupra lor, ei nu au mai avut altceva de spus decât să-și recunoască nelegiuirea și necredința în Allah. ⑥ Noi vom întreba în Ziua Învierii neamurile cărora i-am trimis pe profeții Noștri despre cum le-au răspuns, dar îi vom întreba Noi și pe cei trimiși despre transmiterea celor cărora li s-au poruncit să le spună mai departe și cum le-au răspuns neamurile lor. ⑦ Și Noi le vom vesti tuturor creațiilor despre faptele pe care le-au plinit în viața lumească, în deplină cunoștință. Căci Noi am fost Cunoscători ai tuturor faptelor lor. Nimic din acestea nu va lipsi, căci Noi nu am fost absenți niciodată! ⑧ Și cântărirea în Ziua Învierii va fi într-o dreptate în care nu există nicio injustiție și nici nelegiuire. Iar acela pentru care talerele faptelor bune vor atârna mai greu decât cele ale faptelor rele, aceia vor fi izbânditori, obținând ceea ce au râvnit și fiind feriți de ceea ce este de temut. ⑨ Iar acela pentru care talerele faptelor rele vor atârna mai greu decât cele ale faptelor bune, aceia sunt cei care și-au pierdut sufletele, atrăgând asupra lor cauzele pierzaniei în Ziua Învierii, ca urmare a repulsiei arătate față de semnele Noastre. ⑩ O, voi, fii ai lui Adam! Noi v-am dat vouă putere pe acest pământ și v-am dat pe el cele de trebuință pentru trai, și ar fi trebuit ca voi să fiți mulțumitori față de Noi pentru aceasta, însă numai puțini dintre voi aduceți mulțumire. ⑪ O, voi, oameni! Noi l-am creat pe părintele vostru Adam și l-am făptuit cu cel mai bun chip și în cea mai bună înfățișare. Apoi le-am poruncit Îngerilor să se prostorneze dinaintea sa, în semn de respect față de el. Și ei s-au prosternat, în afară de Iblis, care s-a semețit, arătând îngâmfare și încăpățănare.

☆ Dintre pildele acestor versete: 1 - Printre obiectivele pogorării Coranului se află avertizarea pentru cei necredincioși și rățaciți, și reamintirea pentru cei dreptcredincioși. 2 - Allah a pogorât Coranul dreptcredincioșilor pentru ca ei să îl urmeze și să implementeze prescripțiile sale, iar dacă îndeplinesc aceste lucruri, creșterea și educarea lor este completată și binecuvântarea pogorată asupra lor este împlinită, ei fiind călăuziți către faptele și trăsăturile de caracter cele mai nobile. 3 - Cântărirea faptelor oamenilor în Ziua Învierii se va face într-o dreptate și în sensul echității, în care nu există nicio urmă de îndoială și nelegiuire. 4 - Allah a pregătit pământul pentru ca oamenii să beneficieze de acesta, în sensul că ei pot construi pe suprafața lui, îl pot cultiva, și pot scoate din adâncurile acestuia resurse folositoare lor.

12 Allah Preaînaltul l-a întrebat pe Iblis muștrându-l: „Ce te-a oprit pe tine să te prosternezi lui Adam, atunci când ți-am poruncit?” Iblis a răspuns Domnului său: „M-a oprit pe mine faptul că eu sunt mai bun decât el! Pe mine m-ai făcut din foc, iar pe el l-ai făcut din lut, iar focul este mai nobil decât lutul!”

13 Allah i-a grăit lui: „Coboară din Paradis, ca să nu te mai arăți semeț în el; pentru că aceasta este Casa celor dreți și puri, și nu ți se cuvine ție să mai rămâi în ea. Iar tu, o, Iblis, ești dintre cei nelegiuți și vrednici de dispreț, chiar și dacă tu te vezi mai nobil decât Adam!”

14 A răspuns Iblis: „O, Doamne! Dă-mi un răgaz până în Ziua Învierii pentru a îi ispiți pe care voi putea dintre oameni.”

15 Allah i-a spus acestuia: „O, Iblis! Cu adevărat, vei fi dintre cei cărora li se va da păsuire și cărora le-am prescris moartea în Ziua în care se va sufla pentru prima oară în trâmbiță, atunci când toate făpturile create vor muri și va rămâne numai Cel Veșnic Viu, Creatorul lor, Unicul!”

16 A zis Iblis: „Datorită faptului că m-ai răstăcit pe mine până într-acolo că m-am delasat de împlinirea poruncii Tale, de a mă prosterna lui Adam, îi voi pândi pe fii lui Adam pe drumul Tău cel drept pentru a îi îndepărta și a îi înșela, așa cum eu am fost răstăcit de la a mă pleca în fața părintelui lor, Adam.”

17 Apoi îi voi împresura din toate părțile, făcând să li se pară neînsemnată Viața de Apoi, atrăgându-i către viața lumească, alungându-le suspiciunile și sporind dorințele lor. Și Tu nu-i vei afla, -o, Doamne!-, pe cei mai mulți dintre ei mulțumitori Ție, datorită necredinței pe care eu le-o voi porunci lor.”

18 I-a spus Allah: „O, Iblis! Ieși din Paradis, disprețuit și alungat din Îndurarea lui Allah! În Ziua Învierii voi umple Gheena cu tine și cu toți cei care te-au urmat și s-au supus ție, nesocotind porunca Domnului lor.”

19 Și Allah i-a spus lui Adam: „Iar tu, o, Adam! Sălășluiește împreună cu soața ta, Eva, în Rai! Măncați ori de unde voiți din bunătățile ei, însă nu vă apropiați de acest pom (pe care Allah l-a indicat), căci dacă veți mânca din el, după ce Eu v-am oprit vouă aceasta, veți fi dintre cei nelegiuți, care au încălcat limitele puse de Allah!”

20 Însă Șeitan i-a iscodit și i-a ispitit pe ei, voind să le arate goliciunile care le fuseseră ascunse, zicând: „Allah nu v-a oprit de la a mânca din acest pom decât pentru a vă opri pe voi să deveniți Îngeri și doar sub formă de ostilitate pentru a vă interzice vouă să fiți nemuritori în Paradis!”

21 Și el s-a juruit lor pe Allah: „O, voi, Adam și Eva! Cu adevărat, eu sunt pentru voi un bun sfătuitor în privința celor pe care vi le-am spus!”

22 Așadar, prin înșelarea și amăgirea lor, el i-a făcut pe ei să decadă din poziția în care se aflau. Și când ei au mâncat din pomul care le-a fost interzis, li s-au descoperit goliciunile lor și au început să se acopere cu frunze din Grădină. Și Domnul lor i-a chemat, zicându-le: „Oare nu v-am oprit Eu pe voi de la a mânca din acest pom și oare nu v-am spus Eu, avertizându-vă că Șeitan vă este vouă dușman mărturisit?”

• Dintre pildele acestor versete:

1 - Aceste versete indică faptul că cel care a arătat nesupunere față de Stăpânul său este înjosit.

2 - Satana a mărturisit deschis dușmănia sa față de fii lui Adam și a avertizat că îi va răstăci de la drumul cel drept, prin toate mijloacele și metodele posibile.

3 - Pericolul păcatului prin faptul că această este un factor de atragere a pedepselor lumești, cât și ale celor din Viața de Apoi.

قَالَ مَا مَنَعَكَ أَلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِن طِينٍ ﴿١٣﴾ قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ ﴿١٤﴾ قَالَ أَنُظِرُ فِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٥﴾ قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ ﴿١٦﴾ قَالَ فِيمَا أُغْوِيْتَنِي لِأَفْعِدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١٧﴾ ثُمَّ لَا تَيِّدُهُمْ مِّن بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ﴿١٨﴾ قَالَ أَخْرَجَ مِنْهَا مَذَّةً وَمَا مَدْحُورًا لَّن تَبْعَكَ مِنْهُمْ لَا مَلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٩﴾ وَيَتَذَكَّرُ أَهْلُ الْأَرْضِ أَنَّكَ وَرَجُوكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٢٠﴾ فَوَسَّوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوْآتِهِمَا وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَن تَكُونَا مَلَكَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ ﴿٢١﴾ وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٢٢﴾ فَدَلَّهُمَا بِغُرُورٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَ الشَّجَرَةِ وَأَقُلْتُ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٢٣﴾

قَالَ رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ
 مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٣﴾ قَالَ أَهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ
 فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٢٤﴾ قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا
 تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ ﴿٢٥﴾ يَبْنِيَّاءَ آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ
 لِبَاسًا يُورِي سَوَاءَ تَكْمُرُ وَرِيشًا وَلِبَاسُ التَّقْوَىٰ ذَلِكَ خَيْرٌ
 ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ يَذْكُرُونَ ﴿٢٦﴾ يَبْنِيَّاءَ آدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمْ
 الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُمْ مِنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا
 لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْءَ تِهْمَانِ إِنَّهُ يَرِيكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ
 حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
 ﴿٢٧﴾ وَإِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا
 بِهَا قُلْ إِنْ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْمَلُونَ
 ﴿٢٨﴾ قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ
 وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ ﴿٢٩﴾
 فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا
 الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٣٠﴾

﴿23﴾ Adam și Eva au răspuns: „Doamne, am fost nedrepti cu sufletele noastre, prin săvârșirea celor de la care Tu ne-ai oprit – de a nu mânca din acest pom. Și dacă Tu nu ne ierți nouă păcatele noastre și nu Te înduri de noi, vom fi printre cei pierduți, prin risipirea părții noastre de bine, atât în această viață, cât și în Viața de Apoi!”

﴿24﴾ Allah le-a spus lui Adam, Eva și Iblis: „Coborâți din Rai pe pământ! Vă veți fi dușmani unul altuia și voi veți sălășlui pe pământ până la un timp hotărât și veți avea în el plăcere până la un timp prestabilit!”

﴿25﴾ Apoi a spus Allah adresându-se lui Adam, Eva și urmașilor săi: „Pe acest pământ veți trăi atât cât Allah v-a scris să trăiți, și pe el veți muri și în el veți fi îngropați, și din mormintele voastre veți fi voi scoși pentru înviere!”

﴿26﴾ O, fii ai lui Adam! Noi v-am dat vouă straie care vă sunt necesare pentru a vă acoperi goliciunea, și v-am făcut vouă veșminte cu care să vă împodobiți. Dar veșmântul smereniei-care este împlinirea celor poruncite de către Allah și depărtarea de cele de la care El a oprit-este mai bun decât aceste veșminte materiale! Aceste veșminte menționate vouă sunt dintre semnele lui Allah ce evidențiază Puterea Sa nemărginită. Poate că voi vă veți aminti binecuvântările lui Allah asupra voastră și Îi veți mulțumi!

﴿27﴾ O, fii ai lui Adam! Să nu vă amăgească Șeitan prin înfrumusețarea păcatelor întru părăsirea veșmintelor voastre materiale ce vă acoperă goliciunea sau a părăsirii veșmântului evlaviei. Căci el i-a înșelat pe străbunii voștri prin împodobirea acțiunii de a mânca din pomul oprit, aceasta având

ca rezultat scoaterea lor din Rai și arătarea goliciunilor lor! Cu adevărat, Satana și oștenii lui vă văd și vă privesc pe voi, în vreme ce voi nu-i vedeți pe ei! Așadar, fiți cu băgare de seamă în privința lor. Noi i-am pus pe șeitanii aliați pentru aceia care nu cred în Allah; însă în ceea ce îi privește pe dreptcredincioșii care plinesc fapte bune, aceștia nu au nicio cale către ei. ﴿28﴾ Iar atunci când politeiștii săvârșesc o fărâdelege cumplită, asemenea facerii de asociați lui Allah sau împlinirii ritualului de înconjurare a Ka'abei dezgoliți, precum și altele [asemenea], ei se scuză prin aceea că așa i-au aflat pe strămoșii lor făcând și că Allah le-a poruncit aceasta!" O, tu, Muhammed! Răspunde-le lor: „Allah nu poruncește nelegiuirea, ci, dimpotrivă, oprește de la ea! Așadar, cum de susțineți voi aceasta, punând-o pe seama Sa? Oare spuneți voi, o, politeiștilor, despre Allah ceea ce voi nu știți, întru minciună și calomniere?"

﴿29﴾ O, tu, Muhammed! Spune acestor politeiști: „Domnul meu a poruncit numai dreptatea, și El nu poruncește ceea ce este nelegiuit și rău! Și vă poruncește să fiți devotați și sinceri întru supunerea față de El, în general, și în moschei, în mod special. Și să-L invocați numai pe El, cu sinceritate și devotament! Așa cum El v-a creat prima oară din neant, tot astfel vă va întoarce pe voi la viață încă odată. Căci Cel care are puterea de a vă crea la început, are și puterea de a vă crea din nou și a vă învia. ﴿30﴾ Allah i-a făcut pe oameni de două feluri. El a călăuzit o parte dintre aceștia și le-a facilitat lor factorii călăuzirii și a depărtat de ei ceea ce i-ar opri de la aceasta, pe când cealaltă parte a meritat să fie lăsată rătăcită de la drumurile adevărului, căci ei i-au luat pe șeitanii că și aliați, în locul lui Allah, și s-au supus acestora în ignoranța lor, socotind că ei sunt călăuziți pe calea cea dreaptă.

◆ **Dintre pildele acestor versete:** 1 - Cel care se aseamănă lui Adam recunoscându-și greșeala, cerându-și iertare, cu remușcare și depărtându-se de rele – în cazul în care ar săvârși vreun păcat, va fi salvat și călăuzit de Domnul său. Iar cel care se va asemana lui Iblis, dacă a săvârșit vreun păcat, persistând în el cu încăpățănare – nu va avea parte de la Allah decât de rătăcire. 2 - Veșmintele sunt de două feluri: exterioare, pentru acoperirea goliciunii, și interioare, acesta fiind evlavie și smerenia care îl însoțesc în permanență pe robul lui Allah. Aceasta este frumusețea inimii și a sufletului. 3 - Mulți dintre oștenii șeitanilor cheamă la lepădarea de veșminte pentru a lăsa la vedere goliciunea, îndemnând oamenii la rele și nelegiuiri. 4 - Cu adevărat, călăuzirea se produce numai prin binecuvântarea și Harul lui Allah, iar rătăcirea prin eșecul omului, dacă și-a luat ca aliat – prin ignoranța și nelegiuirea sa – pe Satana, pricinuindu-și astfel rătăcirea.

31 O, fii ai lui Adam! Purtați ceea ce acoperă goliciunile, și împodobiți-vă cu veșminte curate și pure pentru Rugăciune și pentru împlinirea ritualului de înconjurare a Ka'abei! Mâncați și beți ceea ce doriți dintre bunătățile pe care Allah vi le-a permis, însă nu întreceți măsura și nici nu încălcați granițele a ceea ce este permis. Cu adevărat, Allah nu-i iubește pe cei care întrec măsura! 32 O, tu, profetule! Răspunde-le politeiștilor care interzic veșmintele și mâncărurile permise, precum și altele dintre cele pe care Allah le-a lăsat: „Cine v-a oprit vouă veșmântul care este o podoabă pentru voi? Și cine v-a oprit vouă bunătățile pentru hrană și pentru băut, precum și cele trebuincioase pentru viață, cu care Allah v-a dăruit?” O, tu, profetule! Spune: „Ele sunt pentru aceia care cred, și chiar și dacă alții se vor bucura de acestea împreună cu ei în viața lumească, ele vor fi numai pentru ei în Ziua Învierii, și niciun necredincios nu vă mai putea să le aibă, pentru că Raiul le este oprit necredincioșilor. Astfel facem Noi versetele Noastre limpezi pentru niște oameni care pricep, ei fiind cei care beneficiază de acestea.”

33 O, tu, profetule! Spune-le acestor politeiști care interzic cele care au fost lăsate premise de către Allah: „Cu adevărat, Allah le-a oprit supușilor Săi nelegiuirile, iar acestea sunt cele mai rele păcate, atât pe cele văzute [dintre acestea], cât și pe cele nevăzute, precum și păcatul în general - nedreptățirea oamenilor, prin prejudicierea vieții, averii sau onoarei. Și v-a interzis vouă să-i faceți lui Allah asociați, fără să dețineți o dovadă clară pentru aceasta, sau să spuneți despre El ceea ce nu știți, în privința Numelor, Atributelor, Acțiunilor și Legilor Sale. 34 Pentru fiecare generație și comunitate în parte, este stabilit un soroc. Când sosește timpul lor cel hotărât, nimeni nu poate să-l întârzie cât de puțin, și nici nu poate să-l grăbească. 35 O, fii ai lui Adam! De vă vor veni de la Mine trimiși aleși chiar dintre oamenii voștri, și vă vor tâlcui semnele Mele pogorâte lor în Scripturi, supuneți-vă lor și urmați cele cu care ei au venit. Căci cei care sunt cu frică și se feresc de pedeapsa lui Allah prin urmărirea poruncilor Sale, părăsirea interdicțiilor Sale și îmbunătățirea faptelor lor, nu au de ce a se teme în Ziua Învierii și nici nu vor fi mâhniți de cele pe care le-au părăsit în viața lumească. 36 Însă necredincioșii care iau semnele Noastre drept mincinoase necrezând în ele, și se întorc semeți refuzând plinirea faptelor cu care le-au venit profeții, aceia vor fi oaspeți ai Focului și veșnic vor rămâne în el. 37 Nimeni nu este mai nelegiuit decât acela care născoceste minciuni, punându-le pe seama lui Allah, cu privire la presupușii Săi asociați, sau a vreunui deficit, sau susținerea despre Domnul lor a unor lucruri pe care El nu le-a spus, sau luând drept minciuni semnele Sale cele clare și călăuzitoare către calea cea dreaptă. Aceștia vor avea partea lor de desfătări lumești, care le-a fost prescrisă în Cartea cea bine păstrată, până ce va veni la ei Îngerul morții, și ajutoarele sale dintre îngeri, pentru a le lua sufletele. Ei le vor zice muștrându-i: „Unde sunt idoli pe care voi i-ați chemat în afara lui Allah?! Chemați-i să vă ajute!” Și politeiștii le vor răspunde îngerilor: „Ei ne-au părăsit pe noi și au dispărut! Și noi nu știm unde sunt ei!” Și ei mărturisesc astfel împotriva sufletelor lor că ei sunt necredincioși. Însă mărturisirea lor de acum este o dovadă împotriva lor și nu le mai de niciun folos.

34 Pentru fiecare generație și comunitate în parte, este stabilit un soroc. Când sosește timpul lor cel hotărât, nimeni nu poate să-l întârzie cât de puțin, și nici nu poate să-l grăbească. 35 O, fii ai lui Adam! De vă vor veni de la Mine trimiși aleși chiar dintre oamenii voștri, și vă vor tâlcui semnele Mele pogorâte lor în Scripturi, supuneți-vă lor și urmați cele cu care ei au venit. Căci cei care sunt cu frică și se feresc de pedeapsa lui Allah prin urmărirea poruncilor Sale, părăsirea interdicțiilor Sale și îmbunătățirea faptelor lor, nu au de ce a se teme în Ziua Învierii și nici nu vor fi mâhniți de cele pe care le-au părăsit în viața lumească. 36 Însă necredincioșii care iau semnele Noastre drept mincinoase necrezând în ele, și se întorc semeți refuzând plinirea faptelor cu care le-au venit profeții, aceia vor fi oaspeți ai Focului și veșnic vor rămâne în el.

37 Nimeni nu este mai nelegiuit decât acela care născoceste minciuni, punându-le pe seama lui Allah, cu privire la presupușii Săi asociați, sau a vreunui deficit, sau susținerea despre Domnul lor a unor lucruri pe care El nu le-a spus, sau luând drept minciuni semnele Sale cele clare și călăuzitoare către calea cea dreaptă. Aceștia vor avea partea lor de desfătări lumești, care le-a fost prescrisă în Cartea cea bine păstrată, până ce va veni la ei Îngerul morții, și ajutoarele sale dintre îngeri, pentru a le lua sufletele. Ei le vor zice muștrându-i: „Unde sunt idoli pe care voi i-ați chemat în afara lui Allah?! Chemați-i să vă ajute!” Și politeiștii le vor răspunde îngerilor: „Ei ne-au părăsit pe noi și au dispărut! Și noi nu știm unde sunt ei!” Și ei mărturisesc astfel împotriva sufletelor lor că ei sunt necredincioși. Însă mărturisirea lor de acum este o dovadă împotriva lor și nu le mai de niciun folos.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Dreptcredinciosului i se impune onorarea ritualurilor lui Allah prin intermediul acoperirii goliciunii sale și a înfrumusețării sale în timpul rugăciunii, mai ales, atunci când merge la moschee. 2 - Cel care a interpretat [versetele] Coranului, a emis verdicte islamice sau a emis o judecată islamică, fără știință, a afirmat despre Allah lucruri fără cunoștință, iar aceasta este dintre cele mai mari păcate.

3 - În aceste versete se află un indiciu al faptului că, în Ziua Învierii, dreptcredincioșii nu se vor teme și nici nu se vor întrista, și nu vor fi cuprinși de spaimă și nici de groază, ci ei se vor simți în deplină siguranță.

4 - Cei mai nelegiuit dintre oameni sunt aceia care au oprit cele plăcute lui Allah din două direcții: pe de-o parte anularea celor ce indică Voia Acestuia, iar pe de altă parte amăgirea oamenilor întru aceea că Allah ar voi de la ei ceea ce de fapt nu este voit de către Allah.

يٰۤاٰدَمُ خُذْ وَاٰزِيْنَتَكَ مِنْ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوْا وَاشْرَبُوْا وَلَا تَسْرِفُوْا اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِيْنَ ﴿٣١﴾ قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِيْنَةَ اللّٰهِ الَّتِيْ اَخْرَجَ لِعِبَادِهٖۙ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِيْنَ ءَامَنُوْا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَّوْمَ الْقِيٰمَةِ ۗ كَذٰلِكَ نَفْصَلُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُوْنَ ﴿٣٢﴾ قُلْ اِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنٌ وَّالْاِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَاَنْ تُشْرِكُوْا بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطٰنًا وَّاَنْ تَقُوْلُوْا عَلٰى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٣٣﴾ وَلِكُلِّ اُمَّةٍ اَجَلٌ ۚ فَاِذَا جَآءَ اَجَلُهُمْ لَا يَسْتَاْخِرُوْنَ سَاعَةً وَّلَا يَسْتَقْدِمُوْنَ ﴿٣٤﴾ يٰۤاٰدَمُ اِمَّا يٰتِيْنٰكَ رُسُلٌ مِّنْكَ يَقْصُوْنَ عَلَيْكَ مَا يَتٰتٰى فَمَنْ اَتٰقٰى وَاَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٣٥﴾ وَالَّذِيْنَ كَذَبُوْا بِآيٰتِنَا وَاسْتَكْبَرُوْا عَنْهَا اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٣٦﴾ فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرٰى عَلٰى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِآيٰتِهٖۙ اُولٰٓئِكَ يَنْالُهُمْ نَصِيْبُهُمْ مِّنَ الْكِتٰبِ حَتّٰى اِذَا جَآءَ تَهُمْ رُسُلُنَا يَتَوَقَّوْهُمْ قَالُوْا اَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ قَالُوْا ضَلُّوْا عَنَّا وَشَهِدُوْا عَلٰى اَنْفُسِهِمْ اَنَّهُمْ كَانُوْا كٰفِرِيْنَ ﴿٣٧﴾

قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعَنَتْ أُخْتَهَا حَتَّى إِذَا دَارَكُوا فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ أَخْرِضْنَهُمْ لِأَوْلِهِمْ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَضَلُّونَا فَآتَيْنَاهُمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِنَ النَّارِ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٌ وَلَكِنْ لَا تَعْمَلُونَ ﴿٣٨﴾ وَقَالَتْ أَوْلَهُمْ لَأَخْرِضَنَّهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ فذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٣٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَذَبُوا بَيِّنَاتٍ وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تَفْتَحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ ﴿٤٠﴾ لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٤٢﴾ وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍّ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلٌ رَبِّنَا بِالْحَقِّ وَنُودُوا أَنْ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي ارْتَبْتُمْوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾

﴿38﴾ Allah le va spune lor: „O, voi, politeiștilor! Intrați în Foc printre djinnii și oamenii care s-au petrecut în necredință și rătăcire mai înainte de voi!”. Și de fiecare dată când va intra o comunitate, o va blestema pe sora ei care a intrat mai înainte de ea în Foc. Apoi, când toate vor ajunge acolo și se vor întâlni, ultima dintre ele, în care vor fi cei care au fost adepți și urmași, vor zice despre prima, în care se află căpeteniile și mai marii lor: „O, Doamne! Aceste căpetenii sunt cei care ne-au rătăcit de la calea călăuzirii, deci dă-le lor chinul lor înmulțit datorită înfrumusețării de către ei a rătăcirii în ochii noștri!” Allah va zice atunci: „Pentru fiecare dintre voi pedeapsa va fi înmulțită, însă voi nu știți aceasta!”

﴿39﴾ Atunci, conducătorii care fuseseră urmași le vor spune celor care i-au ascultat: „O, voi, adepților! Voi nu aveți nici un merit în plus față de noi pentru a vi se micșora pedeapsa! Decisive sunt cele pe care voi le-ați adunat dintre fapte, și nu aveți nicio scuză în urmarea nelegiuii. Așadar, gustați voi chinul, o, adepților, așa cum și noi l-am gustat, pentru ceea ce v-ați agonisit prin necredință și păcate!”

﴿40﴾ Aceia care iau semnele noastre drept mincinoase și se întorc cu semeție de la ascultarea și supunerea față de ele, nu mai au nicio speranță de bine, și porțile cerului nu li se vor deschide pentru faptele lor și nici pentru sufletele lor atunci când mor, datorită necredinței lor. Și nu vor intra în Rai niciodată, până ce nu va intra cămila – și ea este una dintre cele mai mari animale-prin

urechile acului, care indică unul dintre cele mai mici lucruri, iar acesta este un lucru imposibil. Astfel, ceea ce depinde de acesta, și anume intrarea lor în Paradis, este, de asemenea imposibilă. Astfel îi răsplătește Allah pe marii păcătoși!

﴿41﴾ Culcușul acestor mincinoși îngâmfați va fi Gheena, iar de deasupra lor vor avea acoperăminte de foc. Astfel îi răsplătim Noi pe cei care au încălcat limitele puse de Allah, prin necredința lor și nerespectarea acestora!

﴿42﴾ Cât despre aceia care cred în Domnul lor și plinesc fapte bune, după capacitatea lor pentru că Allah nu impune niciunui suflet o povară peste puterile lui, aceștia vor fi oaspeții Raiului și ei în el vor sălășlui veșnic.

﴿43﴾ Și o expresie a perfecțiunii binecuvântărilor lor în Paradis este și aceea că Allah a îndepărtat din piepturile lor toată pizma și ura. Ei vor fi în Grădini pe sub care vor curge pâraie și vor zice, recunoscând binecuvântările lui Allah asupra lor: „Laudă lui Allah care ne-a călăuzit spre plinirea faptelor care ne-au oferit această treaptă înaltă! Și noi nu am fi fost îndreptați pe calea cea bună prin puterea noastră, dacă Allah nu ne-ar fi călăuzit. Trimișii Domnului nostru au venit cu Adevărul în care nu se află nicio îndoială! Atât promisiunea, cât și avertizarea lor a fost adevărată!” Și către ei se va striga: „Acesta este Raiul pe care trimișii Mei vi l-au vestit în viața lumească! Ați fost făcuți sălășlitori în el pentru ceea ce ați săvârșit dintre fapte[le] bune de dragul lui Allah.”

◆ Dintre pildele acestor versete:

1 - Dragostea și bunăvoința dintre mincinoși și necredincioși în viața lumească, în Viața de Apoi se va preschimba în vrajbă și blesteme. **2** - Cerul se deschide pentru sufletele dreptcredincioșilor, astfel încât acestea se înalță către Allah și se bucură de apropierea de Domnul lor și dobândirea Harului Său. **3** - Cerul nu se deschide pentru sufletele mincinoșilor necredincioși, iar dacă aceștia mor și se ridică sufletele lor, cerând permisiunea pentru a intra în ceruri, nu le va fi permis. Căci, așa cum ele nu s-au înălțat în viața lumească prin credința în Allah, cunoașterea și iubirea față de El, tot astfel ele nu vor fi înălțate nici după moartea lor, căci răsplata este asemenea faptei.

4 - Oamenii Raiului au fost salvați de Foc prin Iertarea lui Allah, și au intrat în Paradis prin Îndurarea lui Allah, și au obținut rangurile lor și le-au dobândit prin faptele lor bune, care reprezintă cea mai înaltă formă de Îndurare.

44 Și vor striga atunci oaspeții Raiului către oaspeții Iadului, după ce fiecare dintre ei va ajunge în locul ce i-a fost pregătit: „Noi am găsit într-adevăr ceea ce Domnul nostru ne-a făgăduit în Paradis, și noi am pătruns în acesta! Dar voi, o, necredincioșilor, oare ați găsit cu adevărat ceea ce Domnul vostru v-a făgăduit din Foc?” Vor răspunde necredincioșii: „Da! Cu adevărat noi am găsit în Foc cele cu care am fost avertizați.” Însă un crainic va vesti printre ei, cerându-I lui Allah să îi respingă pe nelegiuții de sub Îndurarea Sa, căci lor le-au fost deschise în viața lumească porțile Îndurării Sale, însă ei le-au respins.

45 Acești nelegiuți sunt cei care opresc de la drumul lui Allah și îi împing pe alții către depărtarea de el, și caută să facă strâmb drumul adevărului pentru a nu putea fi urmat de oameni. Ei nu cred în Viața de Apoi și nici nu se pregătesc pentru aceasta.

46 Iar între cele două tabere – oaspeții Raiului și oaspeții Focului se află un zid înalt, numit Al-'A'raf. Iar pe crestele acestui zid se află oamenii ale căror fapte bune sunt egale cu faptele lor rele, și ei îi cunosc pe cei din fiecare tabără, după trăsăturile lor – pe oamenii Raiului după fețele lor luminoase, iar pe oamenii Iadului după fețele lor înnegrite. Și acești oameni vor striga către oaspeții Raiului, zicând, în semn de respect pentru ei: „Pacea fie asupra voastră!” Oaspeții Raiului nu vor fi încă intrați în Paradis, însă ei au speranța pătrunderii în el, prin Îndurarea lui Allah.

47 Iar când privirile celor aflați pe Al-'A'raf vor fi întoarse către oaspeții Iadului, și vor vedea pedeapsa cruntă în care aceștia se află, vor zice, rugându-se lui Allah: „Doamne! Nu ne așeza pe noi împreună cu neamul celor nelegiuți într-adevăr necredință și politeism!”

48 Și vor striga cei care stau pe crestele zidului Al-'A'raf către unii bărbați dintre necredincioșii oaspeți ai Focului, pe care-i cunosc după trăsăturile lor, precum fețele înnegrite și ochii lor întunecați, zicând: „Nefolositor vă este vouă ceea ce ați adunat în averi și bărbați, și tot astfel și respingerea adevărului, cu semeție și îngâmfare!”

49 Și Allah a spus, muștrându-i pe necredincioși: „Oare aceștia sunt cei despre care ați jurat că Allah nu le va dăruia îndurare?” Și le va spune Allah celor care au crezut: „O, voi, dreptcredincioșilor! Intrați în Rai fără a vă teme de cele ce vor veni și nu veți avea voi de ce să vă întristați de cele pe care le-ați părăsit în viața lumească, datorită binecuvântărilor veșnice pe care le veți întâlni [în Paradis]!” 50 Și oaspeții Iadului vor striga către oaspeții Raiului, implorându-i, spunând: „O, voi, oameni ai Raiului! Vărsați și asupra noastră apă sau altceva din ceea ce v-a dăruit Allah de mâncare!” Însă oamenii Raiului vor răspunde: „Cu adevărat, Allah le-a oprit pentru necredincioși, ca urmare a necredinței lor, iar noi nu vă vom da din cele pe care Allah vi le-a oprit.”

51 Aceștia sunt necredincioșii care au luat religia în derâdere și în joacă, și pe care i-a amăgit viața lumească, prin frumusețile și podoabele ei! Iar în Ziua Judecății Allah îi va uita pe ei și îi va lăsa să sufere în pedeapsă, așa cum ei au uitat întâlnirea cu Ziua Judecății și nu au muncit pentru ea și nici nu s-au pregătit. Aceasta pentru că ei au tăgăduit semnele și dovezile lui Allah și le-au negat, deși ei știau că acesta este Adevărul.

✿ **Dintre pildele acestor versete:** 1 - Necredința în înviere este un factor direct al purcederii într-adevăr satisfacerea [necondiționată a] poftelor și dorințelor. 2 - În Ziua Învierii, oamenii se vor convinge de adevărul, atât a promisiunii lui Allah pentru oamenii supuși Lui, cât și a amenințării Sale pentru necredincioși. 3 - În Ziua Judecății oamenii vor fi împărțiți în două tabere: o parte dintre ei în Paradis, iar cealaltă parte în Foc. Iar între ei, la mijloc, se va afla un grup de oameni ale căror fapte bune vor fi egale cu faptele lor rele, iar aceștia vor merge în Paradis. 4 - Cei care dețin averi, prestigiu și numeroși adepți, să știe că acestea nu le vor fi de niciun folos la Allah și nici nu îi vor salva de pedeapsa Lui.

وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَن قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا نَعَمْ فَأَذَّنَ مُؤَذِّنٌ بَيْنَهُمْ أَن لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ٤٤ الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ ٤٥ وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيمَاهُمْ وَنَادَوْا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَن سَلِّمُوا عَلَيْنَا لَنَعْلَمَ لَكُمْ لِمَ بَدَّلْتُمْ مَا وَعَدْتُمْ وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ٤٧ وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا لَا يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمَاهُمْ قَالُوا مَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ ٤٨ أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ٤٩ وَنَادَىٰ أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَن أَفِضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَهُمَا عَلَى الْكَافِرِينَ ٥٠ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتُهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا قَالِ يَوْمَ نَنْسَاهُمْ كَمَا نَسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ٥١

وَلَقَدْ جِئْنَهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً
لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ وَيَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلَهُ
يَقُولُ الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ
فَهَلْ لَنَا مِنْ شُفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلْ غَيْرَ الَّذِي
كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
يَفْتَرُونَ ﴿٥٣﴾ إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُعْشَىٰ لَيْلَ النَّهَارِ
يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ
بِأَمْرِهِ ۗ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٥٤﴾
أَدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً ۚ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٥٥﴾
وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا
إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٦﴾ وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ
الرِّيْحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ۚ حَتَّىٰ إِذَا أَقْلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا
سُفِّتَ لِبَدٌ مِّمَّيْتٍ فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ
الشَّجَرَاتِ ۚ كَذَٰلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٥٧﴾

52) Noi le-am adus lor acest Coran, care este o Carte pogorâtă profetului Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), pe care am deslușit-o, în deplină cunoștință, drept călăuză și îndrumare pentru dreptcredincioși către drumul călăuzirii și al adevărului, și o îndurare pentru ei, datorită vestirii binelui venit lor, atât în această viață, cât și în Viața de Apoi.

53) Oare necredincioșii așteaptă altceva decât împlinirea celor despre care li s-a vestit că se vor întâmpla dintre pedepsele dureroase destinate lor în Viața de Apoi?! În ziua când va veni împlinirea celor despre care voi ați fost înștiințați, precum și împlinirea recompenselor vestite dreptcredincioșilor, vor zice aceia care în viața lumească au uitat de Coran și nu au împlinit cele cu care acesta a venit: „Cu adevărat, trimișii au venit cu Adevărul, în care nu există nicio incertitudine și nici îndoială că ar fi de la Allah. Noi ne dorim de am putea găsi mijlocitori care să intervină pentru noi pentru a ne salva de pedeapsă? Și ne dorim, de am putea, să fim readuși în viața lumească, să împlinim fapte bune, în locul celor rele pe care le-am săvârșit!” Acești necredincioși și-au pierdut sufletele pe căile pieirii, ca urmare a necredinței lor. I-au părăsit pe ei cei pe care i-au adorat afară de Allah și nu le-au fost lor de niciun folos.

54) O, voi, oameni! Cu adevărat, Domnul vostru este Allah, Cel care a creat cerurile și pământul din neant în șase zile, iar apoi S-a înălțat și S-a ridicat deasupra Tronului într-o modalitate specifică Măreției Sale, iar noi nu știm cum s-a produs [exact] acest lucru. El face ca întunericul nopții

să fie alungat de lumina zilei, și face ca lumina zilei să fie alungată de întunericul nopții, și fiecare dintre acestea se succed cu repeziciune, urmându-i celelalte degrabă, și dacă una a luat sfârșit, imediat a început cealaltă. El, Preaslăvitul, a creat Soarele, Luna și stelele pe deplin supuse poruncii Sale. Oare nu este doar a lui Allah înfăptuirea, căci cine mai creează în afară de El?! Și a Lui este porunca [și stăpânirea], și binele Său este mareț, și bunăvoință Sa este imensă, iar El, Unicul, este Cel caracterizat de Măreția absolută și Perfecțiune, și El este Domnul tuturor lumilor! 55) O, voi, dreptcredincioșilor! Chemați-L pe Domnul vostru cu umilință deplină și supunere, într-ascuns, sinceri și devotați în rugile voastre, fără îndoieli în privința Să, și fără a-i face asociați în ruga voastră! Cu adevărat, El nu-i iubește pe cei care încalcă limitele puse de El atunci când se roagă Lui! Și una dintre cele mai însemnate forme de depășire a limitelor Sale în ruga îndreptată către El, este chemarea [de către om] și a altcuiva, căruia să i se roage împreună cu Allah, așa cum fac politeiștii.

56) Nu faceți stricăciune pe pământ prin săvârșirea de păcate, după ce Allah i-a făcut lui o bună întocmire prin trimiterea profeților (pacea fie asupra lor) și perpetuarea lui întru supunerea față de El, Unicul. Și chemați-L numai pe Allah, Unicul, cu frică față de pedeapsa Sa și nădăjduind la obținerea răsplăților Sale. Îndurarea lui Allah este aproape de aceia care săvârșesc bine; așadar, fiți dintre aceștia! 57) Allah, Preaslăvitul, este Cel care trimite vânturile cu ploaia, ca vestire a îndurării Sale. Apoi, după ce vântul poartă nouri încărcăți cu apă, Noi îi mănăm spre un tărâm sterp, și pogorâm peste el apa și scoatem prin ea tot felul de roade. Și așa cum noi scoatem [din pământ] aceste roade, tot astfel îi vom scoate Noi vii și pe morți din mormintele lor. Noi am făcut acestea, poate că vă veți reaminti de Puterea lui Allah și de Perfecțiunea faptelor Sale, precum și aceea că El este cu putere întru învierea morților!

🌸 **Dintre pildele acestor versete:** 1 - Coranul este o Carte călăuzitoare, în el aflându-se toate cele de care oamenii au nevoie, și Îndurare de la Allah și Îndrumare pentru cei care l-au primit cu inima sinceră. 2 - Allah a creat cerurile și pământul în șase zile, în virtutea înțelepciunii Sale, căci dacă ar fi voit, El ar fi putut să spună acestora: “Fiți!” și ele ar fi fost într-o clipită. 3 - Dreptcredincioșii ar trebui să se roage lui Allah Preaînaltul cu smerenie și supunere deplină, astfel încât El să le răspundă lor, din binecuvântarea Sa. 4 - Facerea de stricăciune pe pământ este interzisă în toate formele și modurile posibile.

58 Și din solul roditor cresc plante deosebit de bune, cu voia lui Allah. Și tot astfel și dreptcredinciosul care ascultă o pildă și trage foloase din aceasta, plinind fapte bune. Pe când în ogorul sterp, mlăștinos și sărat nu cresc plante decât cu greu și neîndestulătoare. Așa și necredinciosul care nu trage beneficii din pilde și lecții și nu da curs unor fapte bune din care să tragă foloase. Astfel, Noi tâlcuim semnele și dovezile pentru a dovedi Adevărul unor oameni care aduc mulțumire pentru binecuvântările lui Allah și nu le tăgăduiesc, și Domnului lor ei Îi sunt supuși.

59 Noi l-am trimis pe Noe ca profet la neamul său, pentru a-i chema la credința în Unicitatea lui Allah și delăsarea de adorarea a orice altceva în afara de El, și le-a zis: „O, neam al meu! Adorați-L numai pe Allah, Unicul! Voi nu aveți altă divinitate demnă de a fi adorată în afara Lui! O, neam al meu! Eu mă tem pentru voi de chinul unei zile cumplite, dacă voi va veți înversuna în necredință.”

60 Dar căpeteniile neamului său și mai marii acestora i-au răspuns: „Noi te vedem pe tine, o, Noe, într-o rătăcire înverdată de la calea cea dreaptă!” 61 Le-a răspuns Noe mai marilor poporului său: „Eu nu sunt în rătăcire, așa cum susțineți, ci eu sunt călăuzit de Domnul meu, și eu sunt un trimis pentru voi de la Allah, Domnul meu, și Domnul vostru, și Domnul tuturor lumilor.

62 Eu vă vestesc cele cu care am fost trimis de către Allah pentru voi, dintre cele care mi-au fost revelate mie. Și vă doresc vouă binele, îndemnându-vă la plinirea poruncilor lui Allah și atragerea răsplăților acestora. Și vă avertizez cu privire la săvârșirea celor oprite de către Allah și

pedepsele atrase de acestea, căci eu știu de la Allah, Preaslăvitul, ceea ce voi nu știți, dintre cele pe care mi le-a făcut cunoscute mie prin intermediul revelației. 63 Oare vă mirați voi și sunteți uimiți că v-a venit o revelație, o pildă și o îndemnare de la Domnul vostru prin vorbele unui om dintre voi, pe care voi îl știți?! Cu adevărat el a crescut printre voi și voi știți prea bine că el nu era mincinos și nici nelegiuit. Și el nu este diferit de voi, și a venit să vă prevină în privința pedepsei lui Allah, dacă veți tăgădui și veți fi nesupuși. Și pentru ca voi să fiți cu frică și să vă feriți de pedeapsa lui Allah, prin plinirea poruncilor Sale și depărtarea de restricțiile Sale, în nădejdea că veți avea parte de îndurare, dacă veți crede în El.” 64 Dar oamenii lui l-au socotit mincinos și nu au crezut în el, ci, dimpotrivă, au persistat în necredința lor, iar el s-a rugat împotriva lor pentru a fi nimiciți de către Allah. Însă Noi l-am salvat de înec pe el și pe dreptcredincioșii care au fost cu el în corabie și i-am nimicit pe cei care au socotit semnele Noastre drept minciuni și au persistat în tăgăduirea lor, înecându-i în potopul năpustit ca o pedeapsă asupra lor. Inimile lor au fost oarbe la vederea adevărului. 65 Și am trimis neamului lui 'Ad un profet dintre ei, iar acesta este Hud (pacea fie asupra sa), care le-a zis: „O, neam al meu! Adorați-L pe Allah, Unicul! Voi nu aveți altă divinitate într-o dreptate în afara Lui! Și oare nu vă temeți voi, prin plinirea poruncilor Sale și ferirea de restricțiile Sale, pentru a vă pune la adăpost de pedeapsă Sa?” 66 Cărmuitorii neamului său și mai marii acestora, care nu credeau în Allah și îl tăgăduiau pe profetul Său, au zis: „O, Hud! Cu adevărat, noi te vedem pe tine în nepricepere și rătăcire, de vreme ce tu ne chemi la adorarea lui Allah, Unicul, și delăsarea de adorarea idolilor. Cu certitudine noi te socotim pe tine dintre cei mincinoși, atunci când pretinzi că tu ai fi un trimis!” 67 A zis Hud, răspunzând neamului său: „O, neam al meu! Nu este în mine pic de ignoranță și rătăcire, ci eu sunt un trimis de la Stăpânul lumilor.”

☆ **Dintre pildele acestor versete:** 1 - Pământul cel bun și roditor este o pilda pentru inimile bune, atunci când peste ele coboară revelația, care este resursa vieții, așa cum ploaia este o sursă a vieții. Căci inimile cele bune, pure și sincere, atunci când primesc revelația, o acceptă, și o învață, și cresc, sporind în bunătatea lor. 2 - Profeții și trimișii lui Allah arată mai multă compasiune și îndurare față de oameni chiar și decât proprii lor părinți. 3 - Din rânduiala lui Allah face parte și trimiterea fiecărui profet dintre oamenii neamului său, vorbindu-le limba lor, pentru a uni inimile celor a căror natură înăscută nu a fost alterată, și drept facilitare oferită oamenilor. 4 - Cei mai mari ignoranți sunt cei care întâmpină adevărul, respingându-l, negându-l și semețindu-se față de urmarea învățăților și a bunilor sfătuitori, și prin supunerea inimii sale oricărui șaitan nelegiuit.

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرِجُ نَبَاتَهُ وَيَادُّنَ رَبِّهِ وَالَّذِي خَبَثَ لَا يُخْرِجُ
إِلَّا زَيْفًا كَذِبًا ۚ كَذَلِكَ نَضْرُفُ الْأَيَاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ ۝
لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ فَقَالَ يَتَقَوَّمُوا عِبَادُ اللَّهِ مَا لَكُمْ
مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝
قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنِّي لَأَنذَرُكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۝
لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ۝
أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ
مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝ أَوْعَجِبْتُمْ أَن جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ
عَلَى رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۝
فَكَذَّبُوهُ فَأَجْحَتْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ
كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ ۝ * وَإِلَى
عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَتَقَوَّمُوا عِبَادُ اللَّهِ مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَهِ
غَيْرُهُ وَأَفَلَا تَتَّقُونَ ۝ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ
إِنَّا لَنَرُوكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنُظُنُّكَ مِنَ الْكَذَّابِينَ ۝
قَالَ يَتَقَوَّمُوا لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ۝

أَبْلَغُكُمْ رَسُولًا لِّيَ بَيِّنَاتٍ ۚ وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ ﴿٦٨﴾ أَوْ عَجَبْتَ أَنْ
جَاءَكَ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكَ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنْكُمْ لِيُنذِرَكُمْ
وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِن بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ
فِي الْخَلْقِ بَصْطَةً ۖ فَادْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٦٩﴾
قَالُوا أَاجْتَنَّا لِلْعِبَادَةِ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ
آبَاؤُنَا فَأَتَانَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٧٠﴾
قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِّن رَّبِّكُمْ رِجْسٌ وَعِزْبٌ
أَتَجِدُونَنِي فِي سَّمَاءٍ سَمِيئَتُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ
مَّا نَزَّلَ اللَّهُ بِهِمَا مِنْ سُلْطَانٍ فَانظُرُوا إِلَيَّ مَعَكُمْ مِّنَ
الْمُتَطَهِّرِينَ ﴿٧١﴾ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا
وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بَيِّنَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٧٢﴾
وَالِى شَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَكُومُ عَبْدُ اللَّهِ
مَالَكُمْ مِّنَ إِلَهِ غَيْرُهُ ۖ قَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ
هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ
اللَّهِ وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ أَلِيمٍ ﴿٧٣﴾

68 Eu vă vestesc vouă ceea ce mi-a poruncit Allah să vă vestesc în privința credinței în Unicitatea Sa, precum și Legile Sale. Și eu sunt pentru voi un bun sfătuitor credincios, drept întru cele care mi-a fost poruncit să le vestesc. Eu nu sporesc nimic la acestea și nici nu scad din ele nimic.

69 Oare vă mirați voi și sunteți uimiți de faptul că îndemnul vă vine de la Domnul vostru pentru a vă preveni, prin vorbele unui bărbat dintre voi, ci nu dintre Îngeri sau dintre djini?! Lăudați-L pe Domnul vostru și mulțumiți-I Lui, pentru că v-a întărit pe voi pe pământ și v-a făcut pe voi să urmați celor pe care Allah i-a distrus mai înainte datorită necredinței lor. Și mulțumiți-I lui Allah că v-a dat înfățișare mai impunătoare decât celor de dinaintea voastră, și v-a făcut mai puternici și mai tari decât ei. Și aduceți-vă aminte de binefacerile lui Allah asupra voastră; poate că voi o să izbândeți, prin obținerea a aceea ce este de dorit și salvarea de ceea ce este de temut!"

70 A zis neamul sau: „O, Hud! Oare ai venit la noi pentru a ne porunci să-L adorăm pe Allah și să părăsim ceea ce au adorat părinții noștri?! Adu asupra noastră pedeapsele cu care tu ne ameninți, dacă ești sincer în cele pe care le spui!"

71 Le-a răspuns Hud zicând: „Voi ați chemat asupra voastră pedeapsa lui Allah și mânia Sa, și ele vor coborî asupra voastră, fără îndoială! Oare vă certați voi cu mine pentru niște idoli pe care voi și părinții voștri i-ați numit dumnezei, în vreme ce Allah nu a pogorât în legătură cu acestea nicio dovadă pe care voi să vă bazați. Așteptați, așadar

pedeapsa a cărei grăbire ați cerut-o! Iar eu voi fi împreună cu voi printre cei care așteaptă, căci cu siguranță aceasta va veni!"

72 Și Noi l-am mântuit pe Hud (pacea fie asupra sa) și pe cei care au fost alături de el, prin mila Noastră, și i-am stârpit pe aceia care au socotit semnele Noastre drept mincinoase și nu au fost credincioși, ci, dimpotrivă, ei au fost [dintre cei] mincinoși și au meritat pedeapsa [lui Allah].

73 Noi am trimis neamului Thamud pe fratele lor Salih, pentru a-i chema la credința în Unicitatea lui Allah și adorarea Lui, și le-a zis Salih: „O, oameni! Adorați-L pe Allah, Unicul! Voi nu aveți altă divinitate adorată întru dreptate în afara Lui! Iată că aveți voi o dovadă limpede de la Allah a adevărului cu care eu am venit. Aceasta este cămila care iese din stâncă, având ea un timp prestabilit în care bea [apa], iar voi aveți un timp hotărât [pentru aceasta]. Așadar, lăsați-o să mănânce pe pământul lui Allah, iar vouă nu vi se cuvine să mâncați din proviziile ei. Și nici nu o atingeți cu vreun rău, ca să nu vă ajungă pe voi un chin dureros, datorită vătămării ei!"

🌟 Dintre pildele acestor versete:

- 1 - Este impusă înarmarea cu răbdare în demersul chemării [oamenilor] la Allah, urmând exemplul profeților Săi (pacea fie asupra lor).
- 2 - Dintre aspectele de bază ale chemării oamenilor la Allah sunt chemarea la adorarea lui Allah, Unicul, fără a-I face Lui vreun asociat, și respingerea facerii de asociați Acestuia și renunțarea la aceasta .
- 3 - Aroganța îl îndepărtează pe om de la acceptarea poruncilor și restricțiilor pogorâte de Allah.
- 4 - Profetul este dintre oamenii poporului său, însă el este cel mai nobil dintre aceștia ca origine, și cel mai binecuvântat dintre ei și cu cel mai frumos caracter.
- 5 - Profeții și cei care îi urmează răspund ignoranților cu blândete, și trec cu vederea vorbele lor rele prin indulgență, îndurare și iertare.

74 Aduceți-vă aminte de binecuvântarea lui Allah asupra voastră când El v-a făcut pe voi urmași ai neamului 'Ad și v-a dat sălaș pe acest pământ, desfătându-vă, și pentru a obține cele pe care vi le doriți, și aceasta după ce 'Ad au fost distruși din cauza persistenței lor în necredință și a tăgăduirii lor. Și v-am lăsat pe pământ pentru ca să vă înălțați palate în șesurile lui și să vă săpați case în munții săi. Aduceți-vă aminte de binefacerile lui Allah asupra voastră și mulțumiți-I pentru ele. Și nu purcedeți pentru a face rău pe acest pământ, și delăsați-vă de necredința în Allah și de păcate!"

75 Căpeteniile și mai marii lor cei îngâmfați din neamul său au zis dreptcredincioșilor, care erau socotiți slabi: „Oare voi știți, o, dreptcredincioșilor, că Salih este cu adevărat un trimis de Domnul său?" Și dreptcredincioșii cei slabi le-au răspuns: „Noi suntem cu credință și recunoaștere și supunere în cele cu care a fost trimis la noi Salih, și noi îl urmăm [plinind] Legea lui!"

76 Dar cei îngâmfați din neamul său au zis: „Noi, în ceea ce credeți voi, o, dreptcredincioșilor, nu credem și nici nu plinim Legea sa!"

77 Și au înjunghiat cămila în privința căreia li se poruncise să nu o atingă cu niciun rău, încălcând porunca lui Allah, și au zis batjocoritor și neîncrezători în cele asupra cărora îi avertizase Salih: „O, Salih, adu asupra noastră pedeapsa cu care ne ameninți, dacă tu ești dintre trimiși lui Allah, cu adevărat!"

78 Și le-a venit necredincioșilor pedeapsa pe care ei o grăbiseră, atunci când i-a cuprins un cutremur cumplit și dimineța au fost aflați zăcând întinși în casele lor, cu fețele și gâtuirile pe pământ, fără să fi fost vreunul dintre ei salvat de la a fi nimic.

79 Iar Salih s-a întors de la oamenii săi, după ce el a mai încetat să spere cu privire la ascultarea lor și a zis: „O, neam al meu! Eu v-am vestit vouă ceea ce mi-a poruncit Allah să vă transmit și v-am povățuit de bine, atrăgându-vă și încurajându-vă pe voi, însă voi, o, oamenii mei, nu-i iubiți pe povățuitorii care veghează la călăuzirea voastră către ceea ce este bun și depărtarea voastră de ceea ce e rău!"

80 Și pomenește-l pe Lot, care a zis neamului său, condamnând ceea ce ei făceau: „Oare vă dedați voi unei asemenea desfrânări și urâtenii prin întâlnirea bărbaților pentru împlinirea dorințelor voastre?! Acestei fărădelegi voi i-ați dat pentru prima oară curs și nimeni nu a mai cunoscut-o înainte de voi!"

81 Voi mergeți la bărbați pentru a va satisface plăcerile, în locul femeilor [al soțiilor voastre] care au fost create pentru a vă potoli poftele! Iar în cele cărora voi le dați curs, nu urmați nici mintea, nici obiceiurile și nici natura voastră înăscută! Ci, cu adevărat, voi încălcați limitele puse de Allah prin ieșirea voastră din normalitatea ființei umane și devierea voastră de la ceea ce este acceptat de o minte sănătoasă și de o natură înăscută nobilă.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Semețirea este, de obicei, o consecință a averilor abundente și a renumelui, în vreme ce sărăcia și poziția socială deficitară îndeamnă, de cele mai multe ori, către credință și înțelegerea adevărului celor trimise de Allah, și la supunerea față de acestea.

2 - Este permisă ridicarea clădirilor înalte, asemenea palatelor și a altora asemenea lor. Acestea fac parte din binecuvântarea lui Allah asupra oamenilor: o construcție temeinică și laude aduse Lui.

3 - De regulă, cei slabi și nevoiași sunt primii care se grăbesc să asculte cuvântul adevărului adus de profeți, în vreme ce mai marii și conducătorii lor le resping și arată îngâmfare față de acestea.

4 - În cazul în care într-o comunitate s-a înmulțit ceea ce este rău și nedrept, și a dispărut oponenta arătată acestuia, este posibil ca Allah să trimită pedeapsa Sa asupra întregii comunități, în ansamblul ei.

وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْحِتُونَ الْجِبَالَ بُيُوتًا فَاذْكُرُوا ءَالَ اللَّهِ وَلَا تَعْتَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٧٤﴾ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِلَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا مِنَ ءَامِنٍ مِنْهُمْ أَتَعْلَمُونَ أَنَّ صَلَاحًا مَّرْسَلٌ مِنْ رَبِّهِ ءَالَ اللَّهِ إِنَّا بِلِئَالٍ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٧٥﴾ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي ءَامَنْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٧٦﴾ فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يُصْلِحُ أَثْنَابِنَا تَعْدُنَا إِن كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧٧﴾ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جِثِيمِينَ ﴿٧٨﴾ فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَلْقَوْمٍ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رَسُولَ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَكِنْ لَا تَحِبُّونَ التَّصْحِينَ ﴿٧٩﴾ وَلَوْ طَإِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ ءَاتَاؤُنَ الْفَجِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ الْنِسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿٨١﴾

وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ ﴿٨٢﴾ فَانْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا أَمْرَأَتَهُ وَكَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٨٣﴾ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَأَنْظَرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٨٤﴾ وَإِلَى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَبْنَؤُكُمْ رَّبِّي بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٨٥﴾ قَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَقْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٨٦﴾ وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ ءَامَنَ بِهِ وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا وَأَذْكُرُوا إِذْ كُنتُمْ قَلِيلًا فَكُتِرْكُمْ وَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨٧﴾ وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِّنْكُمْ ءَامَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ وَطَائِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨٨﴾

﴿82﴾ Neamul său, care comitea această nelegiuire, nu a avut alt răspuns la cele asupra cărora și-a arătat dezaprobarea, decât negând adevărul: „Scoateți-i pe Lot și pe oamenii lui din cetatea voastră! Ei sunt oamenii care vor să se țină departe de această practică a noastră și nu este potrivit că ei să rămână printre noi.”

﴿83﴾ Și Noi l-am mântuit pe el împreună cu familia lui, atunci când le-am poruncit lor să iasă în timpul nopții din cetatea asupra căreia va cădea pedeapsa, în afară de femeia lui, care a devenit asemenea celorlalți din neamul ei, rămânând cu aceștia și astfel a fost atinsă de aceeași osândă.

﴿84﴾ Și Noi am lăsat să cadă peste ei o ploaie abundentă, apoi am aruncat asupra lor pietre de lut și am răsturnat cetatea lor. Deci privește, o, tu, profetule, cum fost sfârșitul nelegiuitorilor din neamul lui Lot! Iar răsplata lor a fost nimicirea și înjosirea în veci.

﴿85﴾ Și l-am trimis la neamul Madyan pe fratele lor Șuayb (pacea fie asupra sa), care le-a zis: „O, neam al meu! Adorați-L pe Allah, Unicul! Voi nu aveți altă divinitate demnă de a fi adorată întru dreptate în afara Lui! Iată că v-a venit o dovadă limpede de la Allah și o dovadă clară a adevărului celor cu care v-am venit de la Domnul meu! Deci dați oamenilor drepturile lor, prin dreptatea completă la cântărire și măsurare, și nu dați oamenilor mai puțin din lucrurile lor, prin reducerea mărfurilor sau înșelând pe proprietarii lor! Și nu faceți stricăciune pe pământ prin necredința și săvârșirea de păcate, după bună lui

întocmire prin trimiterea profeților mai înainte! Cele amintite vouă sunt un mai mare bine pentru voi, și mai de folos, dacă sunteți credincioși, căci presupun părăsirea păcatelor pentru că ele au fost interzise de către Allah. De asemenea, ele va apropie de Allah prin împlinirea celor pe care El vi le-a poruncit!

﴿86﴾ Și nu vă așezați în drum, ca să-i amenințați pe oamenii care trec pe el, pentru a le lua banii și nu-l împiedicați de la calea lui Allah pe cel care dorește să fie călăuzit, încercând să faceți calea Lui strâmbă, pentru a nu mai fi urmată de oameni! Aduceți-vă aminte de binecuvântarea lui Allah asupra voastră și mulțumiți-I pentru ea. Căci voi ați fost puțini și El v-a înmulțit! Și priviți cum a fost sfârșitul făcătorilor de stricăciune pe pământ, mai înainte de voi! Cu adevărat răsplata lor a fost nimicirea și distrugerea!

﴿87﴾ Dacă o parte dintre voi a crezut în cele cu care eu am venit de la Domnul meu, dar o altă parte nu a crezut, atunci aveți răbdare, o, voi, mincinoșilor, până ce Allah va judeca între voi, căci El este Cel mai bun și mai drept dintre judecători!”

• Dintre pildele acestor versete:

1 - Homosexualitatea este o nelegiuire care indică o preschimbare a naturii înnăscute; iar cei care îi dau curs au meritat să aibă o pedeapsă pe seama faptei lor, iar Allah [i-a pedepsit] prin răsturnarea cetății asupra lor.

2 - Chemarea profeților, și din aceasta și chemarea [la Allah] a lui Șuayb se sprijină pe două considerente de bază: Glorificarea poruncii lui Allah presupunând recunoașterea și confirmarea monoteismului și a adevărului profeției; și compasiunea arătată oamenilor [creațiilor lui Allah] prin delăsarea de înjosire, mojie și de stricăciune și de toate formele de abuz. 3 - Săvârșirea stricăciunilor pe pământ reprezintă o crimă socială împotriva drepturilor omului. Îmbunătățirea mediului înconjurător prin credință, devotament și sinceritate este un bine general, iar stricăciunea pe pământ este o agresiune împotriva oamenilor. 4 - Printre cele mai mari, mai cumplite și mai nelegiuite păcate se numără și dobândirea avantajelor de ordin financiar necuvenite pe drept, prin opresiune și forță. Căci aceasta reprezintă acapararea nedreaptă, nelegiuirea și tirania îndreptată împotriva oamenilor, și răspândirea nelegiurii, săvârșirea, perpetuare și acceptarea ei.